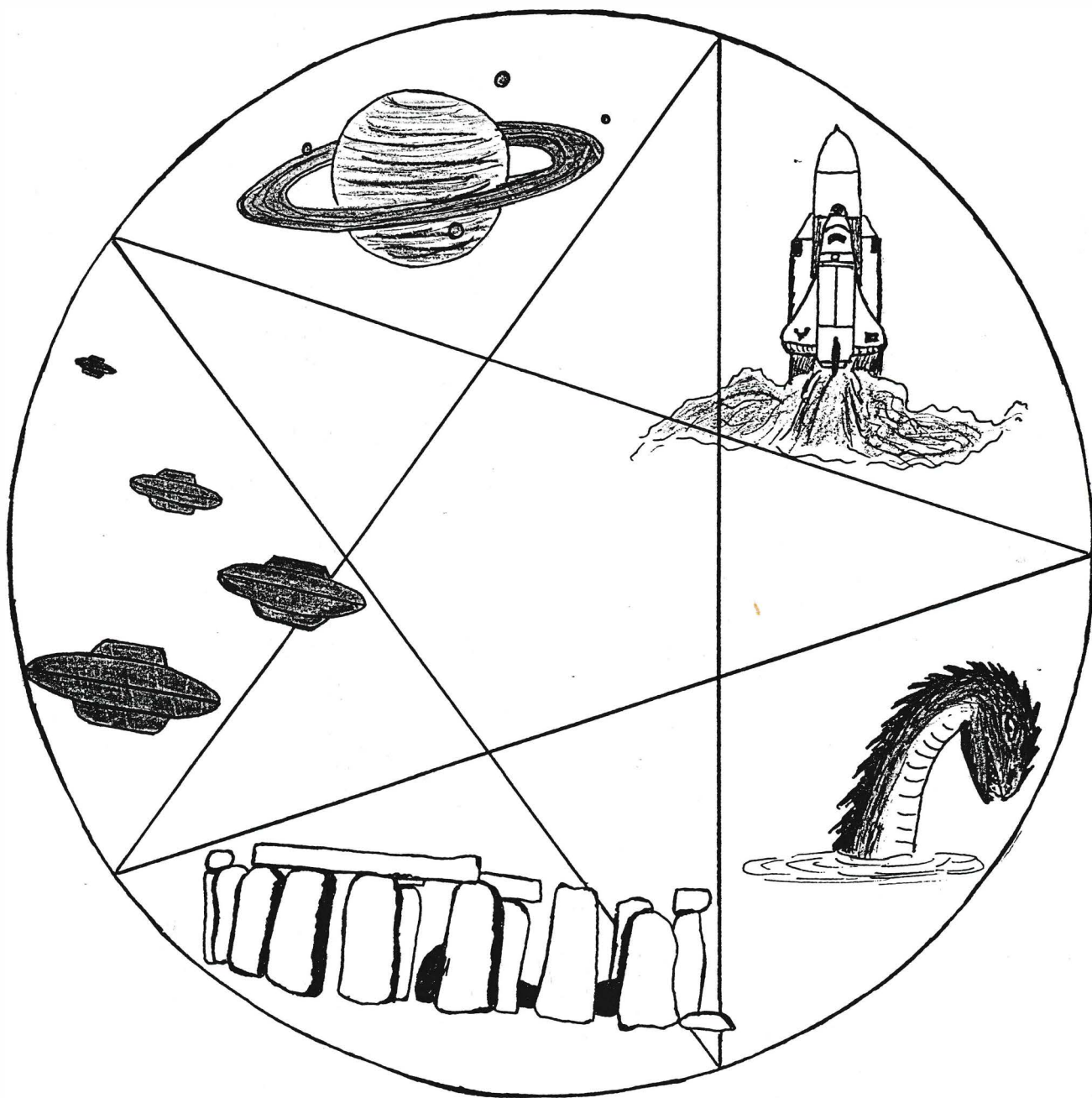

SOLAR

Magazin

S pøkelser O kkultisme L egender A stronomi R omfart

Argang I, Nr. 1 1991

SOLAR, Postboks 132, N- 2280 Gjesåsen
Postgiro: 0824 0563372

The truth dwells in the sky,
we just clear away the clouds!

- FOK

I redaksjonen:

Frank Ove Krav
Rune M Framås

Illustrasjoner:
O.J.G.

Kreditt:

Gold Disk Inc.
Flisa Boktrykkeri
Fortean Picture Libr.

SOLAR magazin er et ideologisk
tidsskrift hvis formål er å drive med
opplysnings, undersøkings og
reformasjonsarbeid.

Redaksjonen påtar seg inget ansvar
for innholdet i artikler og mindre tekster
sakset fra andre tidsskrifter og kilder.

Artikler kan kun gjengis med
kildeangivelse etter kontakt med
redaksjonen.

LEDER NR. 1-1991

Velkommen til det første nummeret av
SOLAR magazin. Resultatet av drømmer,
søken, arbeid og moro. Vi i redaksjonen
syntes at Norge manglet tidsskrifter av
vår sjanger, og bestente oss for å gjøre
noe med det. Hva du nå holder i hånden er
et prøveeksemplar.

For at vi skal kunne overleve trenger
vi abonnementer, vær derfor med på å
gjøre magasinet kjent. Det er meget
viktig nå i begynnelsen å vite at folk
eier interesse for de emnene vi tar opp,
så få andre til å skrive til oss forttest
mulig.

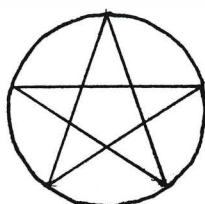
Har du kommentarer, synspunkter eller
spørsmål angående stoff, emner o.l. skal
du bare hive deg på pennen. Adressen står
ovenfor. Vi har også tenkt på å lage en
fast spalte for leserne, åpen for
diskusjon, opplysninger, spørsmål, ris og
ros. Vi venter spent på ditt bidrag!

For å gjøre bladet mer interessant
trenger vi illustrasjoner, men er
desverre i beit for tegnere. Kan du tenke
deg å lage noen tegninger for bladet er
vi meget takknemlige. (Bruk helst svart
strek.)

Så en praktisk opplysning angående
språket i magasinet. Hovedsakelig er
artiklene og notisene på norsk, men
innimellom vil det bli noe svensk, dansk
og også engelsk. Men som sagt, nest mulig
norsk!

På gjensyn... Red.

Forside:

Pentagrammet - en fentakket stjerne - er et symbol som til alle
tider har blitt forbundet med mystikk og magi. Spesielt har det
funget som et vernemerke mot onde makter. Forutsetningen for kref-
tene til merket var at det ble tegnet med én strek, uten opphold.
I oldtiden symboliserte figuren også fullkommenhet eller
verdensaltet.

Illustrasjonene innfelt i pentagrammet er hentet fra noen av
områdene magasinet vårt dekker, og er som følger: Ringplaneten
Saturn med fire måner, romferge etter start, Loch Ness uhyret
Nessie, megalittbyggverket Stonehenge og fire UFO'er.

FOKUS PÅ: -DET OVERNATURLIGE

Når folk flest bruker ordet overnaturlig, så setter de det på noe de ikke skjønner eller kan forklare. Man skulle kanskje tro at vitenskapsmenn, med sin store innsikt, ville bruke evnene og mulighetene sin til å forske på disse uforklarlige fenomenene, men slik er det svært sjeldent. Størsteparten av dem ser, kanskje fremfor noen annen, på slike elementer som oppspinn og vås. De glemmer hva historien hittil har vist - og fortsatt viser, nemlig at det som blir sett på som uforklarlig (og dermed overnaturlig) for en generasjon, for neste kanskje fortoner seg som helt naturlig. Overgangen fra å være "overnaturlig" til å bli "naturlig" beror ofte på tilfeldigheter eller søken til en av vitenskapens "svarte får".

Vi kan som eksempler nevne Copernicus, Galilei og Newton, som med sine kontroversielle teorier ble rakkert ned på av de vitenskapelige kretser og kirken, men hvis oppdagelser i dag er grunnleggende lærdom. Det var ikke mange før vårt århundre som trodde at overføring av lyd over større avstander var mulig, eller at menneskene noensinne kom til å fly. Se på det moderne mennesket, se på den såkalte "umulige" månelandingen, på oppdagelsen av microchipen, på genrevolusjonen, er vi "overnaturlige"? Sett gjennom en fra det nittende århundre; ja!

Tenk på hvordan akupunktur for få år siden ble sett på som en "heksedoktor-metode". Vestens utmerkede doktorer må i dag erkjenne at det faktisk hjelper og har noe for seg. Uten at de kan gi en hundre prosent fullgod forklaring på hvordan det fungerer.

Hva er det nå som er overnaturlig? Er det det forskerne for øyeblikket ikke klarer å forklare, men gjemmer nederst i en skoff som sjelden blir åpnet? Kanskje ja, men i alle fall er betegnelsen "overnaturlig" feil. Det betyr noe som er "over naturen", og dermed strider mot dens lover. Vulkaner, stjernene og tordenen har da alltid fulgt naturens lover (akkurat som dagens TV-apparater og jumbojetfly), men før en modig sjel greide å bevise hvordan de virkelige fungerte (og at de fulgte naturlovene) ble de av mange sett på som uforståelige (les: overnaturlige) fenomener. Hva trodde ikke folk før da det regnet fisk, skjell, steiner o.l. fra himmelen. Hvilke overnaturlige krefter tillat de ikke det? I dag vet vi at skypumper kan suge f.eks. fisken opp av vannet og frakte den milevis av sted gjennom luften. Det hender selv i dag at mennesker ser dyr som ifølge alle fagbøker og zoologer ikke eksisterer. Er disse overnaturlige? Gjentatte ganger har de vist seg å være de siste

overlevende av en antatt utdødd - eller ukjent - dyreart. Følgelig er forklaringen helt naturlig.

Et annet meget godt eksempel på forskernes trangsynthet og misoppfatning er aksepteringen av meteoritter. Det var ikke før omkring 1800 at den offisielle naturvitenskap - i form av det franske vitenskapsakademiet - godtok at steiner (meteoritter) kunne falle ned fra himmelen¹. I dag vet vi at utallige meteoritter har truffet, og treffer hver dag, jorden. Den største steinmeteoritten som er funnet veier drøyt et tonn², mens den største jernmeteoritten veier 60 tonn²!

Som en konklusjon kan vi si at begrepet "overnaturlig" ikke er et fast begrep, men først og fremst avhengig av dimensjonen tid. Videre avhenger det av synet og innsikten til personen bak, og reflekterer dens oppfatninger og holdninger. Alt som eksisterer mellom himmel og jord må tilhøre vår natur, og dermed være naturlig. Hadde vi fått slått hull på muren med tradisjonsbunden tro, og fått vitenskapen til å interessere seg mer for de nå såkalte overnaturlige elementene, ville de kanskje ikke om en stund være overnaturlige lenger, men naturlige! Vi (SOLAR Magazin) forsøker å bygge bro mellom vitenskapen og det overnaturlige, og å finne forklaringer på merkelige fenomener og hendelser. Dette må ikke misforstås slik at vi ikke er "forngyd" med dagens forskere, vi ærer og eier all respekt for dem, men altfor ofte legger de hovedvekten på feil verdier. La oss sitere den største vitenskapsmann av alle, Albert Einstein:

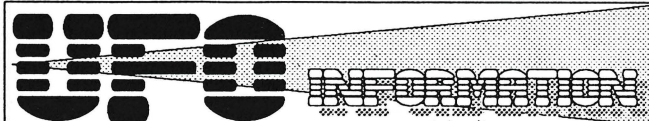
"Den skjønneste opplevelse er møtet med det hemmelighetsfulle. Det er opprinnelsen til all vitenskap."

En mer formell og riktigere benevnelse enn overnaturlig er paranormal. Vi anbefaler at denne brukes som et ledd i å bevisstgjøre eksistensen av våre hittil uforklarlige fenomener.

Av: Frank Ove Krav

¹ Astronomisk Tidsskrift, 1-1991

² FAKTA, 11-1990

BOX 9109, 580 09 LINKÖPING SVERIGE

Vill du veta mer om UFO-fenomenet ??

Beställ provex av UFO-Information 20 Kr.

Namn

Adress

Stad

Postnr

Planet X

Den nyzealandske astronomen Robert Hindsley har begynt en ny jakt etter den såkalte "Planet X", som formodligen er det siste og fjerneste medlemmet av vårt solsystem. Den kan forklare observerte avvik i Uranus og Neptuns baner, og X'en står både for romertallet 10 (dvs. planet nr. 10) og "ukjent".

Ifølge Hindsleys beregninger bør planeten finnes i stjernebildet Centauren. Ved hjelp av 30 fotografier fra det utvalgte området tatt i løpet av høsten (1990), forsøker han å lete etter en svak lysprikk som flytter litt på seg i forhold til stjernene omkring.

Planet X antas å ligge bortimot 100 ganger lenger fra solen enn jorden gjør. Søkningen etter den opptas litt nå og da, og det var på samme måte man oppdaget Pluto (planet nr. 9) i 1930. Pluto derimot er altfor liten til å kunne forårsake de målte avvikene i Uranus og Neptuns baner.

(ASTRO 4-1990)

Het flekk på Betelgeuse

På stjernebildet Orions ene skulder sitter den røde kjempestjernen Betelgeuse, femhundre ganger større enn solen og betydelig kjøligere. En gruppe engelske astronomer har nå funnet ut at en stor del av dens lys synes å komme fra en eneste lys flekk på overflaten. Et resultat som styrker teoriene om hvordan kjempestjernes energier transporteres fra det indre og ut til overflaten med enorme gasstrømmer.

Lignende såkalte konveksjonsstrømmer fører også ut solenergien (fra vår sol) til soloverflaten, men den mye tettere solmaterien gir bare ganske små men desto flere lyse områder. (Se også artikkelen om solen i dette nr. Red.)

(ASTRO 4-1990)

Kjempegalakse

NGC 262 på grensen mellom Andromeda og Pisces holdt til i oktober 1990 rekorden som den største galaksen observert. Diameteren var 640.000 lysår, mot Melkeveiens 100.000. I oktober begynte så en forskergruppe med Uson, Boughn og Kuhn å detaljstudere sentralgalaksen i galaksehopen Abell 2029. De fant ut at de hadde å gjøre med en "basse" på 4 millioner lysår i diameter, dobbelt så langt som avstanden fra Melkeveien til Andromedagalaksen. Denne kjempegalaksen er omgitt av en mengde mindre (men ikke små) galakser som fungerer som satellitter.

(Amatørastronomen 10, apr 1991)

Sibirsk snømann

RGB grensevaktene ved "Red Banner Pacific Border District" helt øst i Sovjet ble satt i høyeste alarmberedskap etter at en patrulje hadde sett et over 1,8 m høyt vesen med glødende øyne, som ifølge Tass "lignet på den Avskyelige

Snømannen." Patruljelederen slo alarm, men skapningen forsvant, for så å bli oppdaget mens det forsøkte å klatre opp på et tak. Men det stakk av igjen, og forsvant inn i skogen.

(Fortean Times nr 56. Original: Independent, D.Telegraph 16.aug 1990)

Bigfoot-spor

14. jan 1991, snøen hadde nesten forsvunnet og det regnet lett. Vance Orchard ble kontaktet av Paul Freeman og Wes Sumerlin, de hadde hørt om noen store bjørnelignende spor ved Mill Creek Road, 14-15 km øst for Walla Walla (i delstaten Washington, USA). Arstiden tatt i betraktning var det relativt liten sjanse for at en bjørn skulle ha gått ut av hiet og avsatt sporene (selv om været hadde vært mildt, så det var ikke helt umulig). De tre reiste derfor opp for å undersøke dem nærmere.

Sporene viste seg å komme fra lavbergene, gikk over den høst-sådde hvetemarken og fram til veien. Derfra kunne de spores ned en skråning til en mindre vei, og videre til Mill Creek hvor de snudde og siden ble borte på veien. Sporene var 3-4 dager gamle, målte ca 37 cm i lengde og 13 cm på det bredeste, og de var avsatt med 1-1,2 m mellomrom.

Wes Sumerlin og broren Swede (ikke med på denne observasjonen) er begge erfarne pelsjegere, og Swede måtte gi opp sin virksomhet i dette området pga. at alle fellene hans ble robbet for byttedyr. Wes har sett spor etter Bigfooten i Blue Mountains i 20 år, og også andre har i flere år observert spor eller også Bigfooten selv i dette området. Paul Freeman er en av dem, da han i juni 1982, ikke langt fra stedet hvor disse sporene ble avsatt nå, ble konfrontert med et over 2 m høyt monster.

All aktiviteten i området rundt Blue Mountains de siste tiårene burde utelukke enhver tanke angående falskneri. (Bigfoot Co-Op newsletter feb 1991 - forkortet)

Søking i Loch Ness

Første helgen i oktober sist høst hadde fire grupper samlet seg for å iverksette den største monsterjakten i sjøen siden 1987. Den ble kalt Operation Deepscan, og et bokforlag hadde satt opp en pris på 250.000 pund hvis sikre bevis for monsterets eksistens kunne frembringes i løpet av helgen. Flere små undervannsfartøyer med bl.a. sonar, videoutstyr og velutdannet personell deltok, samt David Isted, som ved hjelp av en krystall skulle spå hvor monsteret (el. monsterene) kunne være. Helgen ble desverre resultatløs, men en pris på 25.000 pund vil fremdeles stå i tre år for den som kan frembringe bevis for monsterets eksistens.

(Nessletter 101, aug 1990)

Den mystiske plaketten

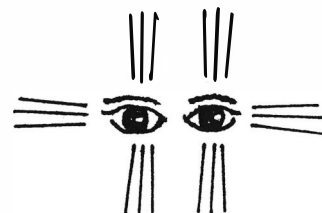
Fru Marilyn Visser fra Holland satt og kikket på et TV-program hvor vanlige mennesker viser fram sine antikviteter, malerier og spesielle ting til profesjonelle fagfolk som deretter finner ut bakgrunn, formål, verdi og lignende data for disse sakene. Hun merket seg da en liten bronse og gullfarget "plakett". Den var sirkelrund og flat, og på ene siden var det inngravert et korslignende symbol omgitt av inskripsjoner, andre siden inneholdt kun inskripsjoner. Ingen kunne kjenne igjen tegnene, men en av ekspertene foreslo at objektet var før-Sumerisk eller før-Etruskisk (dvs. fra Mesopotamia eller området omkring Nord-Italia og Tyrkia), og dermed flere tusen år gammelt, og kanskje verdt millioner.

Etter programmet fikk plaketten stor oppmerksomhet, og fru Visser tok nærmere kontakt med eieren. Det viste seg at han hadde hatt objektet i sin besittelse i over 30 år. Det startet med at han gikk og kikket i en billig "krimskrans"-butikk i Italia, og der kjøpte han en klump voks til å bruke som forsegling. Men da han smeltet voksen fant han plaketten innestøpt i klumpen. Eieren har siden sendt fotografier til flere museer, til Leiden, London, Berlin og andre, men ingen har hittil vært i stand til å gjenkjenne skriften.

Selve objektet er 4,9 cm i diameter, 0,6 cm tykt og veier 115 gram. Det består av 10,15 prosent bronse og 1,164 prosent 24 karat gull. En liten kant rundt plaketten er hamret og fri for inskripsjoner. Pga. det merkelige "korset" eller X'en har det blitt fundert på om plaketten og inskripsjonene refererer til den såkalte tolvte planet, andre mener den har sammenheng med noen av merkene som finnes ved Nazca-sletten i Peru: (Ancient Skies 5, nov-des 1990)

Vi skal ikke blande oss borti disse teoriene, men går heller tilbake til forskeren som foreslo den kunne være før-etruskisk. Etruskerne var et av jordens mest mystiske folkeslag. De dukket plutselig opp i Nord-Italia mellom 800 og 900 f.Kr. Ingen visste eller vet hvor de opprinnelig kom fra, og de hadde eget - ukjent - språk, religion og skriftspråk. Det lille de etterlot seg av inskripsjoner har ingen greid å tyde. De etterlot seg også en mengde metallhåndverker av svært høy kvalitet. Kanskje var plaketten laget av tidlige etruskere eller deres forfedre, det er svært vanskelig å si. Ingen vet som sagt hvor de kom fra eller hvilken rase de tilhørte, og de etterlot seg heller ingen litteratur og kun korte, udechifferte inskrifter. (Red.)

Ililleasia og "nord for Alpene" har bl.a. blitt foreslått. Men kulturen og religionen bærer også orientalske preg.

Det ligger i øynene

Zhen Xiangling, en 24 år gammel kinesisk militærdoktor, kan bl.a. forutsi kjønnet til ufødte barn samt kurere hjerneblødninger - bare ved å se på pasientene. Hun oppdaget røntgensynet sitt da hun var fire år, og ble da forbløffet men også skremt over å se foreldrene som omvandrende skjeletter. De ekstra ordinære kreftene har hun tilsynelatende arvet fra sin bestefar, og hun er medlem i den internasjonale Exceptional Powers Research Association (forening for etterforskning av uvanlige krefter). En talsmann for den kinesiske ambassaden i London sier at "det har vært flere eksempler som dette de siste få årene!" Zhen sier selv at hun kan brette nåler og drepe skadde dyr med kreftene sine, men kommer hun for nær et røntgenstråleapparat besvimer hun! (Oversatt fra Foresight 4-1990, Originalkilde: Best Magazine, 14. juli 1989)

Årene var lengre før

Jordens rotasjon bremses av månen. Det innebærer at døgnene blir lengre. Følgelig er det også færre dager i ett år nå enn for millioner av år siden.

Ved hjelp av fossillignende, stavformede, geologiske dannelser (stromatolitter) skapt av blågrønne alger, kan man beregne hvor mange døgn et jordår hadde for flere hundre millioner år siden. Svært gamle stromatolitter er funnet flere steder på jordkloden.

Nå har to amerikanske forskere ved University of California studert noen riktig gamle eksemplarer, og oppdaget at for omkring 850 millioner år siden må et jordår ha vært på bortimot 435 døgn. (FAKTA, 4-1991)

Jorden stadig langsommere

For 680 millioner år siden var jordens døgn bare 22 timer. Dette viser målinger av meget gamle avleiringer i Australia, dvs. at jorden roterte mye raskere dengang enn i dag.

Grunnen til den stadig langsommere jordrotasjonen er at månen har trukket seg unna jorden. Gjennomsnittshastigheten er 2 cm i året. Hvor nær månen har vært jorden i sin tid vet man ennå ikke. Men det har vært betydelig nærmere. (Vi Menn, 32-1990)

De har blitt sett av tusener av mennesker verden over i alle tidsepoker.

De har blitt sporet på militærradarer og fotografert av astronauter.

De har blitt filmet av rakettbårne kameraer og forfulgt av fly.

De har blitt berørt av bønder og forårsaket bilstopp.

De har blitt tilbudt av primitive mennesker, fornektet av vitenskapsmenn, jaktet på av journalister, forbannet av myndigheter og hyllet av forfattere.

De har blitt kalt flyvende tallerkener...

Uidentifiserte flyvende objekter...

UFO'er

Eksisterer de? Hva er forklaringen?

Gjennom hele menneskehetens historie har det blitt observert underlige fenomener og objekter på himmelen. Vi kan bare raskt nevne noen få av dem.

- Omkring 1500 f.Kr., under farao Thotmes III's regjeringstid i Egypt, ble det observert en flammering på himmelen. De lærde rapporterte dette til farao, og etter noen dager ble ringene "tallrikere på himmelen." De hadde også vokst i størrelse. Uten videre forsvant de så i sørlig retning.

- Gamle romerske krøniker (fra ca 200 f.Kr.) forteller om "skip" og kuler som for over himmelen.

- I år 90 f.Kr. passerte en gjenstand over Spoletum nord for Rom. Objektet, som hadde et gyllent skjær, streift bakken før det steg og forsvant igjen.

- På 1200-tallet ble det ved flere klostre i England observert merkelige skip og skiver på himmelen. To eksempler er ved St. Albans (1254) og Bylands Abbey, Yorkshire (1290).

- I en bok fra 1493 (som i dag er oppbevart i Verdun i Frankrike) beskriver forfatteren en lysende kule som skulle ha fart over himmelen i 1034. Den holdt først stø kurs, før deretter å ta en krapp sving mot den nedadgående sol. Det finnes også en illustrasjon i boken som viser et sigarformet objekt omgitt av flammer.

Selv om merkelige fenomener har blitt sett på himmelen fra gammel tid av, var det først etter andre verdenskrig den virkelige UFO-bølgen begynte. Benevnelsen "flygende tallerkener" ble først brukt av privatflygeren Kenneth Arnold. 24 juni 1947 fløy han over Rocky Mountains i Nord-Amerika da han med et så ni skinnende gjenstander kunne sørover fra Mount Baker. Sikten var svært bra denne dagen, og Arnold hadde

gode muligheter til å beregne hastigheten til objektene (ved triangulering). Han anslo den til 2560 km/t, nesten tre ganger så fort som noe menneskelig fartøy kunne fly da. Senere har hastigheter over 30.000 km/t blitt registrert på radar (mach 25!). De ni gjenstandene Arnold observerte var flate, skinnende og nærmest "spratt" bortover i luften, og etter ca. tre minutter forsvant de.

Arnolds beskrivelse var "flygende tallerkener," og dette slo igjennom i media og hos publikum. Noen litt mer seriøse etterforskere tok utgangspunkt i at objektene var uidentifiserte og fløy på himmelen, derav UFO - uidentifiserte flygende objekter. Dette er nå fellesbetegnelsen på alle uforklarlige himmelfenomener, og betyr ikke det samme som "fremmede romskip med små grønne menn." Opptil 95% av alle innrapporterte observasjoner blir etter hvert forklart - enten som fly, ballonger, skyer, meteoritter, astronomiske fenomener, refleksjoner eller de har andre helt "naturlige" forklaringer. Men allikevel, inntil de blir forklart er de like fullt klassifisert som UFO'er. Derfor er det ingen mening i å spørre folk om de tror på uidentifiserte flygende objekter (det er det samme som å spørre om du f.eks. tror på substantivet hus), spørsmålet er hva de kan forklares som, hva opphavet er. Og her gjelder det da spesielt å forklare de 5-10% av UFO-observasjonene som ingen har noen fornuftig eller naturlig forklaring på. Ofte dreier det seg i disse tilfellene om såkalte "nærkontakter," og de defineres som regel i tre grader (utarbeidet av dr. J.Allen Hynek).

Nærkontakt av 1. grad: UFO observert på himmelen eller på bakken fra avstand mindre enn 150 meter.

Nærkontakt av 2. grad: UFO som etterlater seg fysiske spor eller merker i omgivelsene.

Nærkontakt av 3. grad: UFO med, eller nærvar av, utenomjordiske vesener.

Enkelte definerer også en fjerde grad, og denne dreier seg om ekstrem nærkontakt med såkalte ufonauter (skapninger fra en UFO). Her plasseres rapportene om kidnapping og ombordstiging i fremmede farkoster.

Mange har spekulert på hvorfor antall observasjoner steg så drastisk etter andre verdenskrig. Flere teorier kom frem, og en av de mest "jordnære" går ut på at det simpelthen ble mange flere fly, ballonger og andre menneskelagde objekter på himmelen etter krigen enn det var før. Andre har kommet inn på de psykologiske faktorene krigen og tiden etter kan ha medført. Enkelte av forsvarerne av ufonaut-teorien derimot hevder at de fremmede skapningene ble mer på vakt og bestemte seg for å holde oss under nærmere oppsikt da de så

hvilket økeleggelses våpen menneskene hadde tilegnet seg i form av atombomben. (Bombingen av Hiroshima og Nagasaki som avsluttet andre verdenskrig.)

I løpet av tiårene etter andre verdenskrig dukket UFOene opp i bølger rundt om i hele verden. De største UFO-bølgene i Norge er Hessdalen 1981-1985, hvor det nesten daglig ble observert og fotografert merkelige lysobjekter. Den andre, som rammet hele Skandinavia, inntraff i 1946, og her var det de såkalte spøkelses-rakettene det dreide seg om. Andre steder i verden hvor lignende bølger har funnet sted er bl.a. Spania (1958 og 68), Japan (1958), Australia (1965), Brasil (1957 og 62), Russland (1962 og 77-78), Syd-Afrika (1972) og USA (eks. 1947, 58, 65 og 73). Som vi ser er samtlige verdensdeler representert, noe som understreker at UFO-fenomenet virkelig er et globalt fenomen.

Det bli mer om UFOer i neste nr, og da ser vi bl.a nærmere på de ulike typene observert.

Av: Frank Ove Krav

UFOer fotografert over Conisbrough, Yorkshire, England av Stephen Pratt 28. mars 1966. (Fotokreditt: Fortean Picture Library)

EN UFOLOGISK SPØRREUNDERSØKELSE

Denne undersøkelsen ble holdt i samfunsfagklassen ved Asnes videregående skole. Et par måneder før læreren delte ut spørreskjemaene hadde en fra redaksjonen holdt et kort foredrag med bl.a. videovisning for klassen.

Totalt var det 24 stk. som deltok i undersøkelsen (hvorav 2/3 var jenter), og resultatet for hvert spørsmål er regnet ut i prosent.

Tror du det finnes faktorer ("mer mellom himmel og jord") som menneskene hittil ikke har noen fullgod og fornuftig forklaring på? Ja [100%] Nei [] Vet ikke []

Tror du det finnes intelligent liv andre steder i universet enn på vår jord? Ja [67%] Nei [] Vet ikke [33%]

Universet er omkring 15 milliarder år gammelt. Vår jord "bare" 4,6 millioner år. Synes du det da er rimelig at andre sivilisasjoner - hvis de finnes - kan ha utviklet seg på langt eldre planeter enn jorden og dermed ha en langt høyere teknologi enn vi? (Tankeeksperiment) Ja [92%] Nei [] Vet ikke [8%]

Hvis ja, kan romskip fra en av disse sivilisasjonene noen gang ha besøkt jorda? Ja [75%] Nei [] Vet ikke [25%]

Hva tror du alle de utallige UFO-observasjonene verden over skyldes? (Flere kryss godtas)

[62%] Besøkende fra andre planeter.

[4%] Hemmelige "våpen" en eller flere stormakter utvikler.

[8%] Skapt av en, hittil, delvis ukjent prosess i hjernen, som setter oss i trance eller får oss til å se synner.

[42%] Delvis ukjente naturfenomener.

[38%] Optiske eller atmosfæriske fenomener.

[54%] Fly, skyer, satellitter, ballonger, raketter o.l.

[50%] Svindel og lurendreierier.

Har du, eller noen av dine nære venner, sett noe på himmelen som du hittil ikke har funnet en rimelig forklaring på? Ja [21%] Nei [79%]

Hvis ja, kunne du tenke deg å rapportere denne observasjonen?

2/3 kunne det

Synes du vi (menneskeheten) skulle vie alle de utallige UFO-observasjonene mer oppmerksomhet?

Ja [67%] Nei [12%] Vet ikke [21%]

Synes du et organ som f.eks. FN burde stå for en global innsamling, undersøkning og sammenligning av alle

UFO-rapportene? Ja [29%] Nei [42%]
Vet ikke [29%]

Hvis det skulle vise seg at skapninger fra en annen planet kontaktet oss, hva burde vi gjøre? (Ett kryss)

[4%] Avfeie dem rolig slik at de skjønner vi ikke er interessert i kontakt.

[96%] Ta imot dem vennlig, for muligens å opprette handelsforbindelser og utveksle kultur.

[] Bruke militær makt for å drive dem bort.

[] Ignorere dem fullstendig.

[] La dem overta jorda som koloni, slik at vi fikk nytte godt av deres teknologi og kunnskap.

Ønsker du å vite mer om ufologi og UFO-fenomenet?

[37%] Ja takk.

[21%] Nei!

[42%] Eh, tror ikke det.

Siste spørsmålet ba vi elevene om kort å grunngi, her er noen av svarene vi fikk:

Av de som svarte ja:

- Fordi temaet er forholdsvis interessant.

- Spennende?

- Det er et interessant emne som kan få større betydning enn vi kanskje tror i dag.

Av de som svarte nei:

- Spennende, men overlater dette til andre. (som oss. Red.)

- Jeg har lest endel om det fra før. (og hva så? Red.)

- Fordi det ikke kommer til å være noen nye eller bedre forklaringer på det, enn de som jeg allerede vet om.

- Fordi jeg synes det er både spennende, interessant og skummelt, vi vet jo ikke hva vi kan vente oss hvis noe skulle skje (kontakt med andre planeter) kanskje best å ikke vite for mye. (eller kanskje best å være forberedt? Red.)

- Jeg har en egen mening om det som skjer mellom himmel og jord, og ønsker ikke å forandre den. Jeg vil påpeke at jeg ikke tror på gud.

Dagens ungdom har talt, og vi synes vi kan se oss svært fornøyd med prosjektet vårt. Vi har bevist at alt som skal til for å få folk interessert i de hittil uforklarlige fenomenene er under 20 min med informasjon. Vis derfor magasinet vårt til alle du kjenner, og få dem til å bli interessert slik at de også kjøper det. Vi er avhengig av flere lesere for at magasinet som informasjonskilde skal overleve.

Husk at vi alltid må være forberedt...

En reise i vårt solsystem:

SOLEN

Av: Frank Ove Krav

Astr. symbol:

Solen, en enorm kule av glødende gass, er midtpunktet for vårt solsystem. Tidligere trodde man imidlertid at jorda var midtpunktet, og at solen og alle de andre planetene kretset rundt den. Dette ble kalt det ptolemaiske verdensbildet. På første halvdel av 1500-tallet lanserte så den polske astronomen Nikolaus Copernicus ideen om at alt ville være mye enklere hvis solen var midtpunktet, og jorden bare en planet på lik fot med de andre. Han møtte sterk motstand fra kirken og vitenskapen, men etterhvert fikk han fler og fler tilhengere. Allikevel var det ikke før i 1835 at den katolske kirke godtok at jorden ikke sto stille, men beveget seg.

Når vi nå fremover i bladet skal "reise" i vårt solsystem er det derfor naturlig å begynne innerst med solen, og så gå videre utover i systemet og stoppe ved hver satellitt vi kommer til.

Soldyrkelse er kjent fra de fleste steder på kloden; i oldtidens Egypt, i Mesopotamia, i Østen, i Sibir, blant indianerne i Nord-Amerika og for ikke å nevne Sør-Amerika, men også i Norge og Nord-Europa dyrket man i gammel tid solen. Og det er vel også ganske naturlig at solen har blitt gjenstand for slik oppmerksomhet, for det er tross alt dens varmende stråler som får livet til å vokse og gro på vår planet. Forsvinner solen forsvinner også vi. Hadde ikke solen blitt skapt ville ikke vi blitt skapt. Allikevel, selv om den betyr så mye for oss, er solen bare en helt vanlig stjerne blant de 200 milliarder andre stjernene som finnes i vår galakse, Melkeveien. Og Melkeveien er bare en blant de flere milliarder galaksene i universet.

DANNELSE

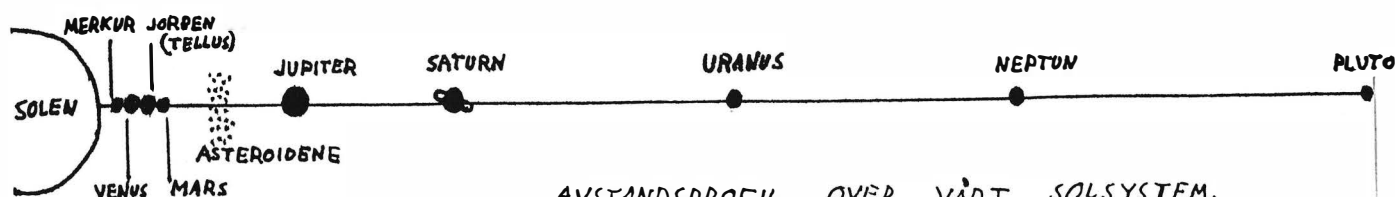
Solen - og solsystemet forøvrig - ble skapt av en gass- og støvsky for ca. 5 milliarder år siden. Denne skyen besto for det meste av hydrogen og helium, og hadde en videre utstrekning enn solsystemet har i dag. Tyngdekraften trakk skyen sammen, og samtidig med at den roterte fikk den form som en skive.

Sentrumet i skiven ble stadig mer fortettet, mens partiklene ytterst i skyen ble slynget bort av rotasjonen. I kjernen steg temperaturen ettersom trykket økte, og til slutt ble gassmassene der glødede. Denne intense varmen ga opphav til de kjernereaksjonene som pågår i solen den dag i dag. Etterhvert som det fortettede sentrum, som nå kan kalles en ung sol, begynte å lyse og sende ut stråling, ble gasskyen rundt hindret i å trekke seg ytterligere sammen. De lettere grunnstoffene ble også "skjøvet" utover i skiven, mens de tyngre ble liggende igjen nærmere sentrum. Gravitasjonskrefter i den flate, roterende skiven gjorde at flere mindre roterende ansamlinger oppsto. Disse ansamlingene ble etterhvert mer kompakte, og kom senere til å bli til dagens måner og planeter. Etterhvert som solens stråling økte, og solvinden feide utover, ble all gassen mellom de halv-dannede planetene "blåst bort," og solsystemet kunne ikke kalles en skive lenger. Solvinden blåste også bort gasshylstrene rundt de innerste planetene, mens de yttre greide å beholde mye av sine.

Det har vært spekulert på om solen kanskje er en andre generasjons stjerne, dvs. at gasskyen solen ble skapt av, er restene etter en tidligere, utbrønt stjerne. Noe som taler for dette er at solen har en høyere konsentrasjon av tunge elementer (såsom jern), enn mange andre stjerner har.

OPPBYGGING/ENERGIOMSETTING

Akkurat som jorden deles også solen inn i flere sjikt ettersom vi går nærmere dens sentrum. Selve kjernen utgjør bare omkring 1/4 av en solradius (som er 175.000 km), men halvparten av solens totale masse er samlet her. Det er kun i kjernen at energiomsettingen foregår, og den har pågått uforandret siden solen ble skapt. Det som kort fortalt skjer er at lette hydrogenkjerner smelter sammen til tyngre heliumkjerner, samtidig frigjøres det energi. Dette kalles fusjon. Hvert sekund omdannes rundt 618 mill. tonn hydrogen til 606 mill. tonn

AVSTANDSPROFIL OVER VÅRT SOLSYSTEM.

helium. De resterende 4 mill. tonnene med hydrogen omdannes til energi, og utgjør den massen solen mister pr. sekund. Dette fører til at gammastråling, som tilsvarende $4000 \cdot 10^{23}$ Joule, blir frigjort hvert sekund. Under kjernereaksjonene frigjøres også elementærpartikler som kalles for nøytrinoer. Disse partiklene kan passere gjennom all materie nesten uhindret (til og med jorda), og det er kun i store mengder vi kan registrere dem med nøytrinodetektorer da de passerer oss. Kjernereaksjonene i sola kan pågå i ennå 5 milliarder år før den er tom for "drivstoff."

Før energien som blir frigjort i solens indre kan komme ut til overflaten (fotosfæren), må den passere to soner. Den innerste og bredeste av disse kalles strålingssonen, her transporteres energien utover ved stråling. Utenfor strålingssonen ligger konveksjonssonen, og her er det strømminger i gassen som transporterer energien videre til overflaten. Mye av den kortbølgete gammastrålingen har da mistet en del energi, og blir strålt ut fra overflatesjiktet som ultraviolett eller synlig lys. Hele veien fra kjernen og ut til fotosfæren tar omtrent 10 millioner år for fotonene (dvs. energien). Nøytrinoene derimot blir ikke slakket noe særlig ned, men passerer rett gjennom alt sammen.

Solens overflate, den såkalte fotosfæren, er et meget tynt sjikt, 3-400 km tykt. Tettheten der er svært liten, på det tetteste bare $1/100$ av jordens atmosfære ved havoverflaten. Allikevel er ikke fotosfæren gjennomsiktig for lys slik som jordens atmosfære er, dette beror på at temperaturen er såpass høy at materien er ionisert. Allikevel er overflaten det området på solen med lavest temperatur (ca. 5525°C). Går vi innover i sollegemet øker den ettersom trykket blir større, går vi utover til kromosfæren og koronaen øker den fordi disse lagene blir varmet opp av bølger nedenifra. Under spesielle observasjonsforhold går det an å se at fotosfæren består av en masse kornlignende elementer. Dette kalles granulasjon. Hvert "korn" er gjennomsnittlig 1000 km i diameter, og har en levetid på ca. 15 min. Mellom "kornene" er det mørke tomrom.

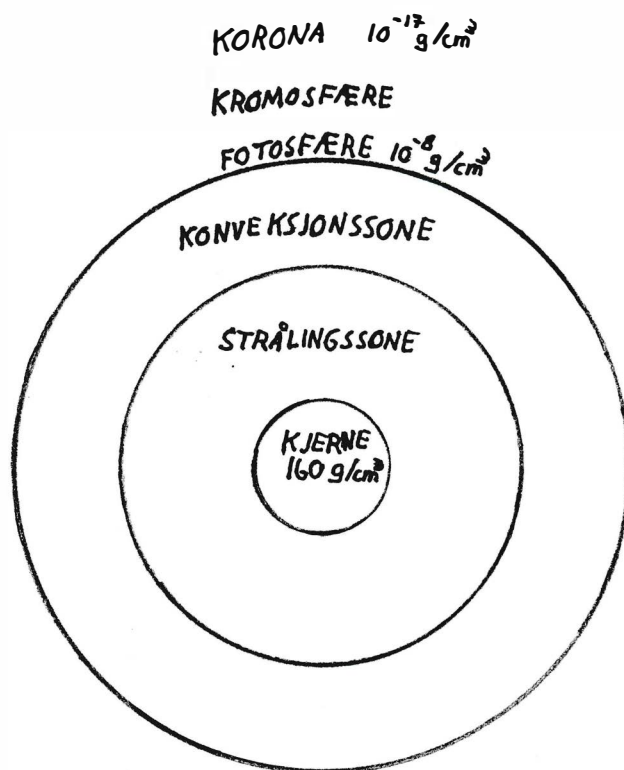
Laget utenfor fotosfæren, kromosfæren, varierer sterkt i tykkelse og tetthet. Dette laget kan betraktes som solens atmosfære, men minner mer om et tynt, uregelmessig, boblende skum. Temperaturen stiger med høyden, fra overflatetemperatur nederst til flere hundre tusen grader i skillet mellom kromosfære og korona. Gjennomsnittlig kan vi si at temperaturen ligger på ca. 10.000°C . Store deler av kromosfæren består av såkalte spiculer. Det er flammeteringer som blir kastet ut fra overflaten med hastigheter på rundt 25 m/s (må ikke forveksles med solprotuberanser). I løpet av sin

levetid, som bare er et par minutter, strekker de seg nesten 10.000 km ut fra fotosfæren (dvs. så langt ut som kromosfæren rekker). De fleste av spiculene løser seg bare opp, men enkelte kan også falle tilbake til overflaten.

Koronaen er området hvor solen gradvis går over til tomt rom. Det er meget vanskelig å si eksakt når koronaen slutter, men den strekker seg iallfall over 5 soldiametre utover. Under solformørkelser ser vi koronaen meget tydelig fordi månen dekker for lyset fra selve sollegemet. Temperaturen i dette sjiktet er meget høy, $1-2$ mill. $^{\circ}\text{C}$, og forholdsvis konstant over store områder. Denne ekstreme temperaturen gjør at all materien i koronaen er ionisert. Noen steder er tettheten bare omkring $1/3$ av det normale, og her er det såkalte koronahull. Temperaturen er relativt lav, 1 mill. $^{\circ}\text{C}$, og ut fra "hullene" strømmer det materie pga. de magnetiske kraftfeltene som springer ut fra disse områdene. Levetiden for et koronahull er bare noen få mnd. unna et jordår.

SOLENS DØD

Vår sol er ikke spesielt stor, men kan plasseres omtrent midt på treet. Når en stjerne dør kan det skje på flere måter, avhengig av dens størrelse og masse (mer om dette senere). Solen vil, pga. at den er relativt liten, dø som en hvit dverg. I det første stadiet, om senest 5 milliarder år, vil den ese opp til en rød kjempe, solen vil da være så stor at jorden sansynligvis blir slukt. Etter relativt kort tid vil så kjempen "kaste

av seg" en del av massen sin i form av en gass- og støvsky (med en hastighet på 50 km/s), som danner en såkalt planetarisk nebulose. Deretter vil den gjenværende massen falle sammen til en varm, hvit dverg. En hvit dverg har omtrent samme diameter som jorden, men massetettheten er utrolig stor, omkring 10.000 kg/cm³. Etterhvert vil den hvite dvergen bli avkjølt, og ender etter 1-2 milliarder år opp som en kald, svart dverg.

FAKTA OM SOLEN:

Klasse: Gul G2 V - stjerne
 Diameter: 1.392.520 km (109,1 j.diam.)
 Middellavst. til jorda: 149.597.986 km (= 1 AU)
 Nærmeste avst. til j. (perihelion): 147.097.000 km (omkring 4. jan.)
 Fjerneste avst. til j. (aphelion): 152.099.000 km (omkring 5. juli)
 Rotasjonstid (fra øst mot vest, retrograd): ekvator 25,03 døgn, 35°n el. s for ekvator 27 døgn, 75°n el. s for ekvator 33 døgn, polene ca. 35 døgn
 Masse: $1,989 \cdot 10^{27}$ tonn (332.960 jordmasser)
 Volum: $1,41 \cdot 10^{27}$ m³ (1.299.000 ganger jordens)
 Overflateareal: 6.091.890 km²
 Middeltetthet: 1,41 g/cm³ (vann = 1 g/cm³)
 Tyngdekraft: 28 ganger jordens
 Unslipningshastighet: 618 km/s
 Temperaturer: kjerne underkant av 15.000.000°C, fotosfære 5.525°C, korona 1-2 mill °C
 Fotosfæretykkelse: 3-400 km
 Kromosfæretykkelse: rundt 10.000 km
 Koronatykkelse: over 5 soldiam.
 Bestanddeler (% av massen): hydrogen 69,5%, helium 28%, karbon, nitrogen og oksygen 2%, magnesium, svovel, silisium og jern 0,5 %
 Energiforbruk: 4,3 mill tonn hydrogen pr. sek.
 Energiutstråling: $3,9 \cdot 10^{26}$ J pr. sek.
 Kjernepress: 7,7 PPa
 Sollysets intensitet: 1.530.000 candelas
 Rot.tid rundt Melkeveiens sentrum: 225 mill år
 Avst. til Melkeveiens sentrum: 28.000 lysår
 Alder: 4,6-5 milliarder år
 Levetid igjen: ca. 5 milliarder år
 Satellitter: 9 kjente hovedsatellitter

SOLFLEKKER

Solflekker er mørke områder som fremtrer på soloverflaten. De varierer sterkt både i omfang og alder. Ofte opptrer de i grupper, og en spesielt aktiv periode inntreffer hvert ellefte år (sist gang i fjor). Solflekkene er egentlig mange ganger lysere enn fullmånen, men ser mørke ut fordi de er over 1500°C kaldere enn den øvrige, lyssterke, soloverflaten. En normalt utviklet solflekk har en mørk kjerne (umbra) omgitt av en lysere halvskygge (penumbra).

Solflekk-dannelsen har sammenheng med solens magnetfelt. Disse feltene blir dannet ved at hele sollegemet pulserer, og denne utvidelsen og sammentrekningen tar over to og en halv time. Siden solen roterer raskest ved ekvator har noe av gassen her lett for å bli magnetisert. Denne magnetiske gassen er lett og vil stige til overflaten. Der ligger den og blokkerer for varmen som stråler ut fra solens indre. Overflaten på disse gassområdene blir dermed kaldere og mørkere enn soloverflaten ellers, og kalles solflekker.

FAKTA OM SOLFLEKKER:

Temperatur: 4000°C el. lavere
 Beliggenhet: 5-35° n og s for ekvator (vanligst 15° n el. s)
 Tverrmål: opptil 80.000 km (største observert: 300.000 km bred, 145.000 km lang)
 Alder: fra noen timer til et par mnd. (eldste observert: 18 mnd.)
 Ant: største observert: 263
 minste observert: flere uker uten

SOLPROTUBERANSER

Dette er gigantiske flammeter, som med høy hastighet plutselig slynges ut i verdensrommet fra kromosfæren. Temperaturen på gassen i protuberansene er noe lavere enn omgivelsene. Som regel forekommer de nær solflekker, og flekkenes magnetfelt har trolig forbindelse med hvordan protuberansene blir dannet. Ved høy solaktivitet kan det opphøpe seg ansamlinger av energi nær solflekkene. Disse høyenergi "boblene" holdes for en stund i sjakk av magnetfeltene i atmosfæren, men etter en tid greier ikke de magnetiske kreftene å holde energien under kontroll lenger, og den slipper plutselig fri. Dette resulterer i at en enorm flammeter skyter ut med en hastighet på flere hundre km/s.

Levetiden for en slik protuberans er faktisk relativt lenge, hele 2-3 solrotasjoner for de som oppnår full utvikling. Under denne perioden er det bare lengden, ikke bredden, som vokser. Protuberansene kan forsvinne på tre forskjellige måter: (1) De går etter hvert i oppløsning. (2) De brytes raskt opp i flere deler som faller ned i kromosfæren. (3) De reiser seg og går utover i koronaen med økende hastighet, for deretter å forsvinne.

FAKTA OM PROTUBERANSER:

Dimensjoner (middels): høyde 50.000 km, bredde 5000 km, lengde 200.000 km.
 Hastighet: 100-200 km/s
 Temperatur: 10.000 °C
 Levetid: 2-3 solrotasjoner
 Bestanddeler: elektroner og protoner + noen heliumioner og enkelte tyngre

FLARES

Dette er energioppblussinger som nærmest kan karakteriseres som en eksplosjon på solens overflate. Flarene forekommer nær solflekkenes og sender ut store mengder stråling og partikler med høy energi. En stor flare kan avgi en energi på over 10^{25} Joule, dette tilsvarer 20 mill 100 megatonns hydrogenbomber! Men slett ikke alle er så store, og flarene deles inn i 4 grupper. De minste varer bare 5-10 min, mens de største kan vare over en time. Under den første, eksplosive fasen blir store mengder elektroner kastet ut med hastigheter omkring $1/3$ av lysets (300.000 km/s). Store mengder materie blir også kastet ut, men med betraktelig lavere hastighet.

I noen tilfeller vender materien tilbake etter å ha nådd en høyde på $20.000-200.000$ km. I andre tilfeller forsvinner den bare ut, hastigheten må da være større enn 610 km/s, som er solens unslippningshastighet. Hvordan disse energiutbruddene, de kraftigste både på solen og ellers i solsystemet, egentlig blir dannet er ganske uvisst. Men man tror at raske endringer i magnetfeltene nær solflekken skaper en forandring i feltstyrken, og en instabilitet forekommer. Elektrisk ladde partikler blir da akselerert slik at store mengder energi oppstår.

PROFETEN NOSTRADAMUS

Vi tør påstå at nesten alle har hørt om Michel de Notredame (latin: Nostradamus). Han er den moderne tids mest berømte spåmann og profet, og ble født i byen St. Remy i provinsen Provence i Sør-Frankrike 1503. Som ung studerte Nostradamus medisin, og interesserte seg svært for stjernehimmelen. Av sine samtidige kolleger ble han ofte betraktet som en kvakksalver pga hans gode kjennskap til urter og naturmedisin. Men det forhindret ikke at han ble ansatt ved det franske hoffet som lege og astrolog.

Etterhvert ble Nostradamus meget berømt som profet, og begynte å nedtegne og ordne alle sine profetier i såkalte "Centuries". De kaltes så fordi de hver besto av 100 vers (som igjen var bygd opp av 4 linjer). Tilsammen ble det 10 senturier, og de skal beskrive hele menneskehetens historie fra Nostradamus' egen tid og fram til et antydnet endelik. Problemet er bare at spådommene nærmest er skrevet i gåter, og delvis på rim. Nostradamus måtte gjøre dette for å unngå problemer og å bli stemplet som kjetter. Motstanderne hans var nemlig hissig nok fra før. Dessuten ønsket han ikke å forurolige sine trofaste lesere for mye, derfor "forkledde" han centuriene med merkelige språk vendinger og sammensettinger.

Sine visjoner om fremtiden fikk Nostradamus ved å sette seg i dyp trance, og da han oppnådde denne

SOLVIND

Den intense temperaturen gjør at det fra soloverflaten og koronaen stadig strømmer ut elektrisk ladde partikler. For det meste elektroner og protoner, men det forekommer også endel heliumioner og enkelte tyngre ioner. Jo flere solflekker solen har, jo flere partikler akselereres fra flekkenes tilhørende magnetfelt.

Solvinden "blåser" forbi jorda med en normalhastighet på 400 km/s. En del partikler blir fanget opp av jordas magnetfelt og bragt til polene. Der gir de opphav til nord- og sørlys da de kommer inn i jordatmosfæren. Når koronahull opptre kan solvinden øke til over 1000 km/s, og tettheten blir $10-100$ ganger tettere enn normalt (som er $1-10$ partikler pr. cm^3 ved jordas avst. fra sola). Solvinden gir også opphavet til kometenes haler da de befinner seg i det innerste av solsystemet. (Mer om dette og kometer i neste nr.)

Neste gang ser vi nærmere på Merkur, den innerste planeten i solsystemet.

Hovedkilder: Fra strålende objekter til sorte hull, Damm
Div. nr. av FAKTA
Encyklopedia Britannica

tilstanden så han de mest ubeskrivelige og utrolige ting. Hvilke evner det er som gjør at noen mennesker på denne måten kan trosse tid og rom er uvisst. Muligens fungerer de og har sitt opphav i det samme som telepatiske og parapsykologiske evner.

Siden Nostradamus profetier er såpass utydelige og flertydelige, velger vi å presentere dem i sin opprinnelige form. Slik at leserne selv kan lese, sammenligne og bedømme. Vi skal ta for oss spådommer for det tredje hundreår etter hans død, dvs forrige århundre. Og kilden er en dansk bok trykt i København 1878. Siden det kan være noe problematisk å forstå den danske teksten med gotiske bokstaver har vi for lesernes beste også oversatt alle vers direkte. Den historiske virkelighet er skrevet til slutt, sammenlign og bedøm. Du må gjerne dobbeltsjekke med et leksikon.

3.

En Dron¹⁾, hvis Vinger vidt hen flygge vil,
Skjønndt Kongeslægten ei den hører til,
I Livens Tegn vil herske. Alle bønæs;
Ved Herskermagten længe den fornægtes.

¹⁾ Napoleon I.

3.

En Dron, hvis vinger vidt hen flyge vil,
skjønt kongeslekten ei den hører til,
i Livens tegn vil herske. Alle bøyes;
ved herskermakten længe den fornægtes.

4.

Hvorhen den rette vil sin stolte Flugt,
Den feirer, faaer med sine Fiender Bugt.
Selv Leoparden ¹⁾ i sin sikke Rede
Sig skjuler ræd for Keiserørnens Brede.

5.

Da nærmer Venus sig til Mars; og han
Ei længere sin Glands bevare kan ²⁾.
Med Mørket Kulden kommer. Kulden knækker
Den stolte Ørn og stærkt dens Vinger stækker ³⁾.

6.

Den daler, fanges, men den slipper fri;
Den fanges atter: saa er det forbi.
I ensomt Fangebuur sit Liv den ender,
Forladt, forraadt af sine bedste Venner ⁴⁾.

Napoleon (Ørnen) ble født på Korsika 1769. Han hadde 7 søsken, og foreldrene, Carlo Bonaparte og Marie Laetita Ramolino, var ikke av kongelig slekt. Napoleon avanserte raskt innenfor det militære, og i 1799 foretok han et statskupp som gjorde ham til keiser i Frankrike. Folket støttet opp om kuppet, og Napoleon fikk en gyllen status.

Deretter la han under seg mesteparten av Europa, untatt England (Leoparden), og tildelte søsknene sine kongetroner.

I 1810 giftet han seg med Marie-Louise, og året etter fikk de en sønn. Videre gikk det nå nedover med Napoleon. I 1812 gjennomførte han en mislykket felttog mot Moskva og Russland. På grunn av den ekstreme kulden og snøen ble hans enorme hær på 600.000 mann over halvert.

Napoleon greide å reise en ny hær, men etter tapet ved Leipzig i 1813, og så Waterloo i 1815, var det over. Han ble tatt til fange og plassert på øya St. Helena hvor han døde 6 år senere.... i ensomhet.

De interesserte kan få kjøpe en fotostatkopi av originalutgaven fra 1870. Den består av over 50 vers og har en generell innledning om Nostradamus og hans liv. Sett inn kr 25,- på vår postgirokonto 0824 0563372 og merk innbetalingskortet "Nostradamus". (Husk navn og adresse)

Av: Frank Ove Krav

Vet du at...

**Salget av Nostradamus' profetier har
steget med 300 % etter Iraks invasjon
av Kuwait...**

(Vi Menn, nr. 14 1991)

4.

Hvorhen den rette vil sin stolte flugt,
den feirer, får med sine fiender bukt.
Selv Leoparden i sitt sikre rede
sig skjuler redd for keiserørnens vrede.

5.

Da nærmer Venus sig til Mars; og han
ei længere sin glans bevare kan. Med
mørket kulden kommer. Kulden knekker den
stolte ørn og sterkt dens vinger stikker.

6.

Den daler, fanges, men den slipper fri;
den fanges atter: så er det forbi.
I ensomt fangebur sitt liv den ender,
forlatt, forrådt av sine beste venner.

¹⁾ England? ²⁾ Gentybning til Marie Louise? ³⁾ Gentybning til Jelltoget i Russland? ⁴⁾ Fangerslaget paa St. Helena.

EN GAMMEL UFO-EPISODE

Det var undertegnedes bestemor som hadde denne observasjonen da hun var ungjente, men ikke før nylig har den blitt fortalt meg. Det var i begynnelsen av november, før snøen hadde kommet, omkring 1920. Oddfrid Sundeng var enda ikke konfirmert, men hadde passert tiårsalderen, noe mer nøyaktig enn så husker hun ikke. Selve hendelsen derimot står klar nok. Klokken var mellom 3tte og ni om kvelden, og det var mørkt. Oddfrid var på vei hjem da hun med ett ble var et lysskin. Hun snudde litt på hodet og opp fra tretoppene i berget noen hundre meter unna skjøt et eller annet opp. Hun beskrev det som en "sopelime", der det som kan kalles skaff lyste rødt, mens den i enden struttet mørkeblå. Fenomenet etterlot seg en lyseblå "hale" mens det for helt lydløst nordover på himmelen. Grepet av angst satte hun på sprang, og snudde seg bare nå og da. Til slutt gjorde veien en liten sving inn i et lite skogholt slik at det var umulig å observere den mystiske tingen noe mer. Det siste hun så var at den flatet mer og mer ut, og ble svakere og svakere, men hele tiden for den "oppover i himmelrommet."

Selv har Oddfrid ingen formening om hva fenomenet egentlig var. Da jeg spurte om det kanskje var en rakett eller noe lignende, fant hun det helt usansynlig. For det første ga det ikke fra seg en eneste lyd, og så nær som hun var burde hun ha hørt det. For det andre hadde ingen i bygda tilgang på raketter eller lignende på den tiden. Avstanden fra Oddfrids hus (hvor hun har bodd helt siden da) og til observasjonsstedet er ca 1 km, og ingenting lignende har siden blitt sett av hverken henne eller noen andre jeg har kjennskap til. Personlig bor jeg også ca 1 km fra det omtalte observasjonsstedet, og heller ikke jeg har noengang sett noe lignende i området.

LE GRAND MENHIR BRISE'

I yngre steinalder ble det over hele området rundt Carnac i Vest-Frankrike ført opp bautasteiner, hauger og megalitter (av gresk: "store steiner"). Den største enkeltsteinen av disse har fått navnet "Le Grand Menhir Brisé" eller også "Er Grah" (Alvesteinen). Denne steinsøylen var opprinnelig 20 m høy og veide rundt 350 tonn! Noe som gjør den til den overlegent største megalitten noensinne hogd og reist i Europa i forhistorisk tid. Til sammenligning kan det nevnes at de største megalittene i Stonehenge "bare" er bortimot 7 m høye og veier i underkant av 50 tonn.

Det finnes antydninger om at steinen har blitt fraktet 4 km før den ble reist opp. Dette har vært en ingeniørbragd av kolossale dimensjoner. Selv dagens ingeniører ville klødd seg i hodet et par ganger før de ga seg i kast med en slik oppgave. Når man så vet at denne steinen ble reist mye over 1000 år før pyramidene så dagens lys, kan man lure på hvilket kunnskapsnivå befolkningen egentlig sto på.

Navnet Le Grand Menhir Brisé - som betyr "Den store knuste menhiren" (menhir er bretonsk for "lang stein") - har den fått fordi den i dag ligger på bakken i fire bruddstykker. Hva som fikk den til å tippe over tror man kan være et lynnedslag eller jordskjelv. (Muligens et skjelv som fant sted i 1722.)

Ettensom de som satte den dit tok seg alt det bryet uthuggingen, fraktingen og oppføringen innebar, måtte de ha hatt en god grunn. Dette gjelder generelt for alle de oppførte steiner og kunstige

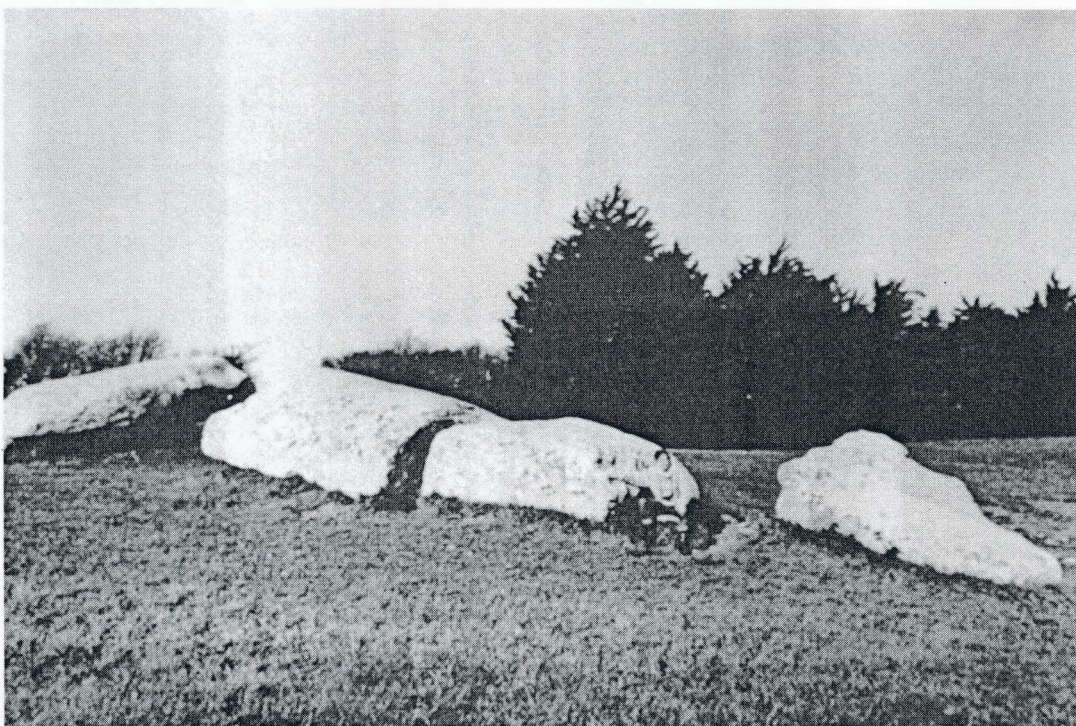
hauger i Carnac-området. Best kjent er rekkene av bauta-steiner, verdens største ansamling i sitt slag. Den største konsentrasjonen finner vi ved Le Ménez, et lite tettsted. Der står det oppført 11 rekker av bautasteiner med en høyde som varierer fra 0,9 til 3,7 m, tilsammen i alle rekkene er det 1099 steiner! Og samlet rundt Carnac-området er det over 4000 steiner!

Flere teorier har blitt fremlagt for hvilket formål Le Grand Menhir Brisé egentlig har tjent. Her skal vi se på de viktigste.

- Visse megalitter i området har inngått i skikker lokalbefolkningen har bedrevet angående fruktbarhet. Kvinner som ønsket å bli gravide, eller barnløse par oppsøkte steinene ved fullmåne og gjennomgikk visse ritualer. Dermed håpet det på å bli mer fruktbare.

Det er bare noen megalitter som er kjent for å figurere i denne skikken, og Alvesteinen er ikke en av dem. Det er heller ikke godt å si hvor langt tilbake i tiden skikken strekker seg. Noe som imidlertid ER sikkert er at alle steinene rundt Carnac ikke kan ha blitt reist som fruktbarhetssymboler (folket var ikke så ufruktbare). Så spørsmålet om Le Grand Menhir Brisé ble oppført for dette formålet er meget uvisst.

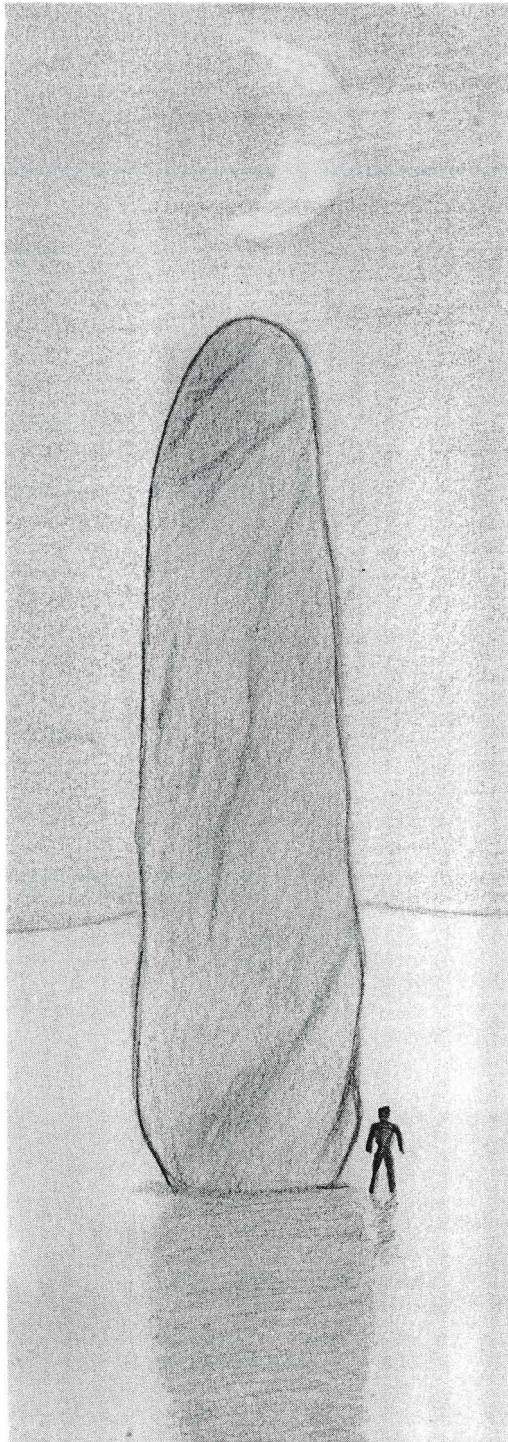
- I begynnelsen av 1970-årene studerte tidligere professor ved Oxford, Alexander Thom, alle megalittene i området grundig. Han hevdet at alt sammen faktisk var et astronomisk observatorium, spesielt beregnet for måneobservasjoner. Alvesteinen skulle i dette anlegget ha utgjort den sentrale delen som ble brukt som siktepunkt ved peilinger. Hele 13 km borte, på hauger og steiner, skulle man ifølge Thom ha

Disse fire bruddstykkene ligger ved Locmariaquer, Bretagne i Frankrike, og er restene etter en 20 m høy og 350 tonn tung bautastein som er den største enkeltsteinen hogd og reist i Europa av "primitive" mennesker.

(Bilde: Note 74, nr. 5)

kunnet stått og brukt Le Grand Menhir Brisé som markør ved observasjoner av månen. På grunnlag av alle observasjonene skulle de ha vært i stand til å avsløre bl.a. månens bane og forutsi måneformørkelser. De utallige mindre bauter kunne ha vært brukt til forskjellige astronomiske beregninger. Andre vitenskapsmenn har siden undersøkt steinene på samme måte som Thom, uten å ha trekt samme sluttning som han. Steinenes posisjon kan tyde på en viss innsikt i solens og månens baner, men mange mener det er så søkt at de finner

Brukte menneskene for 5000 år siden Alvesteinen til måneobservasjoner, eller var det et fallos-symbol? De hadde ihvertfall en grunn for å oppføre den.

det lite sansynlig at datidens mennesker innehadde den kunnskapen bruken av "observatoriet" ville krevd. (Selv om det ikke var lite tankekraft som måtte til for å reise alle steinene med de beskjedne redskapene våre forfedre rådde over.)

- De "rike" gravhaugene i området antyder at befolkningen la ned mye arbeid på å "helliggjøre" gravplassene til et mindre antall personer. Det være seg konger eller ledere, eller kanskje religiøse følgesmenn. Når det så er et faktum at Alvesteinen ikke sto så langt unna en stor neolittisk gravhaug, har noen foreslått at megalittens misjon kanskje har vært å vokte over de døde.

Andre forskere har fremlagt teorier om at steinene kanskje har fungert som landemerker eller minnesteiner, eller også at de har blitt reist til ære for gudene. Spesielt interessant kan det være å merke seg at kvinnene og parene som ønsket å bli fruktbare oppsøkte megalittene ved fullmåne, kan det ha en sammenheng med steinenes orientering etter månen? Var Alvesteinen et kjempestort fallos-symbol? Håpet menneskene på hjelp fra forfedrene ved å ære dem med rike gravhauger, og ved å reise mektige symboler over dem? Megalittene forblir tause...

Av: Frank Ove Krav

Kilder: Mystiske minner fra fortiden, Cappelen forlag.
Det Beste, sep. 1998.

Tenk over det

Kort frist

Verdensrommet er grenseløst. Det fortsetter og fortsetter i det uendelige. Husk alltid at du og jeg lever på en liten planet som er tilknyttet en liten stjerne i utkanten av en liten galakse. Vi lever her en kort tid, og blir glemt når vi er borte igjen. En vakker dag er også galaksen borte. Den eneste moralske retningslinjen som det er noen mening i, er den som går ut på at vi må gjøre noe nyttig i den korte tiden vi er tildelt.

- James A. Michener

VEIEN TIL NINJUTSU

Hva ligger bak mytene og forestillingene om Japans såkalte hemmelige skyggekrigere, Ninjaene. På film blir de ofte fremstilt som leiemordere i stand til både det ene og det andre overnaturlige kunstsykket. Hva er sannhet....Hva er oppspinn?

Rundt år 900, da T'ang dynastiet falt i Kina, ble en rekke kinesiske eks-patrioter som hadde sympatisert med det gamle styret tvunget til å forlate landet. Disse menneskene som var munk, krigere og lærde, søkte tilflukt og fred i Japan. Med seg bragte de en livsstil som hadde utformet seg i deres hjemland. Denne livsanskuelsen bygde på militær strategi, religion, filosofi, medisinske studier og kulturelle forestillinger. Røttene til dette synet stammet først og fremst fra India og Tibet, men kan også spores til Øst-Europa og Sør-Øst-Asia.

De flyktende fra Kina slo seg ned i ødemarkene sør for hovedstedene i Nara og Kyoto. Der levde de sitt eget liv og utviklet sin lære videre. Den japanske keiseren likte ikke de familieklanene som etterhvert vokste opp, tilbake-trukket fra hans styre. Han kontrollerte mesteparten av Japan, untatt disse mystiske naturalistene. Regjeringen satte press på klanene, og til slutt ble de med vold drevet opp i fjellene. Det var her de omformet livsstilen sin til den kampporienterte selvforsvarskunsten ninjutsu. Og med dette vokste de rene ninjaklanene opp.

Etterhvert tok ninjaene imot oppdrag mot betaling, og aksjonsradiusen ble stadig utvidet. Som et motstykke til de ærefulle samuraiene, som tilhørte herskerklassen i Japan, var ninjaene en torn i siden på keiseren, regjeringen og alle som satte seg opp mot klanene. Perioden fra 1100-1700 regnes som ninjaenes høyperiode, da var det urolige tider preget av mange kriger. Etterhvert som det ble fredeligere forhold i Japan hadde ingen bruk for ninjaenes tjenester, og de svant delvis bort. Men ikke fullstendig, og undervisning i gammel ninjatradisjon og kampteknikk foregår i Japan den dag i dag.

Ninjaene blir av folk i vesten (og også i østen) ofte betraktet som kalde leiemordere uten hemninger. Spesielt film og underholdningsindustrien "misbruker" dem som krigere. Folk får et galt bilde av hva de var og hva ninjutsu sto for. Som jeg allerede har nevnt tok riktignok klanene imot oppdrag mot betaling, men de måtte alltid ha et godt motiv for å gjøre det. Noe av det første ninjaene lærer er å finne det riktige motivet, de slåss ikke for penger eller

ære eller for eventyrets skyld. Men heller for kjærlighet, hat, rettferdighet og undertrykkelse, og først og fremst forsvarer de for enhver pris sin egen klan. Imidlertid har noen personer opp gjennom historien trent ninjutsu overfladisk, og tatt på seg de virkelige ninjaenes drakt. Disse ulærte krigerne hadde ikke på langt nær de samme ferdigheter og kunnskaper som ninjaene, men narret andre til å bruke seg som leiesoldater i tro om at de var i besittelse av ninjutsus innerste kraft. Selv om ninjaene tilhørte nedre del av rangstigen i Japan, var læren deres noe av det edleste som fantes (og finnes), så de kaldblodige lystmorderne som misbrukte ninjaenes navn hadde ikke mye med de virkelige ninjutsu-utøverne å gjøre.

Kjernen, den innerste meningen med ninjutsu, er selvforsvar og å beskytte utøveren mot farer. Ninjutsu sammenfatter det edleste begrepet av selvforsvar gjennom kamptrening, fordi ninjakunsten styrker og forsvarer ikke bare den fysiske kroppen, men også sinn og sjel. Ninjutsu er ikke det å nedkjempe en motstander med slag og spark, det omfatter en åndelig livsvei hinsides det. Som Dr. Masaaki Hatsumi, 34. stormester av ninjaklanen Toqakure Ryu sier det: "Ved å trene ninjutsu er du med på å legge grunnlaget for en bedre verden, ikke bare for deg selv, men for alle andre rundt deg. Ninjaenes ferdigheter er veien til seier."

For å kunne trene ninjutsu må du være motivert og ha et åpent sinn for alt nytt. Selvforsvarsferdighetene skal gi en følelse av indre fred og sikkerhet. Hvis ninjutsukunsten i utøverens øyne mister sin opprinnelige mening, det være seg hvis motivasjonen eller troen blir borte, eller hvis utøveren lar seg manipulere av frykt, vil det skape en indre ubalanse i personligheten til utøveren. Han vil bli dratt inn i en ustoppelig konflikt og en konkurranse som til slutt fortærer ham! Gjennom å leve i harmoni med universet, og ved å ha et klart, rent hjerte, og ved å stole på sine indre følelser, kan ninjaen overvinne enhver fiende. Han kan ved å åpne øyne og sinn finne svar på livets store mysterier. For en fullt utlært ninjakriger eksisterer ingen overraskelser, han er alltid beredt.

Selve navnet understreker også til en viss grad ninjutsu-utøvernes ferdigheter. Den enkleste skrivemåten for ninja, "nin" (av nin-jutsu) skrives på japansk med et symbol som består av to sammensatte symboler. Hver for seg betyr disse symbolene "blad/klinge" (på kniv eller sverd) og "hjerter". Med det sammensatte "nin" menes sansynligvis at hjertet (eller sjelen) er ledet på en slik vei at det blir like effektivt som et blad (på et våpen) hvis du utnytter det for fullkommengjørelse. Du har full kontroll over kropp, sjel og sinn, og dømmekraften mellom rett og galt er unik. Ninjaene stoler på seg selv på en slik måte at man kan si de utvikler og utnytter en sjettede sans.

Under Shinobienenes høyperiode (Shinobi = ninja) var det klaner over praktisk talt hele Japan. Felles for disse klanene var de 18 grunnleggende treningsteknikkene krigerne måtte igjennom. Variasjoner forekom, men hovedsakelig var disiplinene som nedenfor.

1. Andelig rensing (Seishin teki kyōyo)

Dette var noe av det mest grunnleggende ved hele opplæringsprosessen. Ninjaene måtte lære å kjenne seg selv; sine ytre og indre personlige krefter, og sine sterke og svake sider. De ble trent mentalt og andelig. Ved å forstå tingenes sammenheng og sin plass i universet, kunne de bruke sine sterke sider i kamp.

2. Ubevæpnet kamp (Tai jutsu)

Det var viktig å lære seg å bruke kroppen som et våpen. Ofte kunne de være ubevæpnet, og i en livstruende situasjon skulle ninjaene kunne redde seg unna ved å bruke kroppen på de mest utspekulerte måter. Her inngikk bl.a. slag, spark og blokkering, lydløse bevegelser, rulling, hopping og fallteknikk. Samt å unslippe og unngå andres tak. Taijutsu dannet grunnlaget for all ferdighet og forståelse for kroppen som enhet i kamp. Det viktigste var å la kroppen bruke sin naturlige sterke sider. Ved å studere dyrenes bevegelser og ved å oppnå full kontakt med hele kroppen, ikke bare hjernen, ble taijutsu et mektig våpen.

3. Ninja sverd (Ninja ken)

Sverdet hadde et kort, rett, enegget blad, og var ninjaenes viktigste våpen. Ninjaene skulle raskt kunne trekke og hugge i en bevegelse, og også fekte hvis det var nødvendig. Sliren til sverdet var ofte lengere enn bladet, og i det rommet som ble til overs oppbevarte ninjaene forskjellige ting. Mest vanlig var det å fylle det med blinde-pulver; når motstanderen ble blindet hugg ninjaen til.

4. Stokk- og stavkamp (Bo-jutsu)

Ninjaene hadde to hovedtyper av stokker; en lang "bo" (180 cm), og en kort "han-

bo" (90 cm). Andre varianter forekom. Ofte var stavene "kamouflert" og kunne inneholde forskjellige våpen. Knivblad, kroker, piler, kjettinger og også krutt og giftige væsker var vanlig. Noen stokker kunne også brukes som pusterør under vann eller til å blåse piler med.

5. Kastestjerner/blad (Shuriken-jutsu)

Kastevåpnene ble båret i skjulte lommer, og er et av de mest kjente og fryktede ninjavåpnene. De hadde utrolig mange forskjellige fasonger og former, men deles inn i to hovedtyper: en flat plate med tre til ni takker, og et rett blad. Den første versjonen er den mest kjente, og da spesielt de stjerneformede skivene. Ellers kunne de variere fra hakekors og propeller til firkantede skiver. Felles var at de var meget tynne, slik at ninjaene kunne bære mange på hverandre i en skjult lomme i drakten.

Ninjaene lærte også å unngå å bli truffet av andres stjerner, enten ved å bevege seg unna eller ved å slå dem bort.

6. Spydkamp (Yari-jutsu)

Spyd og lanser ble brukt for å holde fienden på avstand. Teknikken var å stikke og gjennomføre motstanderne så tidlig som mulig, og det var sjeldent de ble kastet mot fienden. Noen spyd hadde en krok festet i ene enden, mer vanlig var det med en dobbel eller trippel egg. Lengden på spydet var omkring 275 cm. Det var også mulig å bruke våpenet som klatreredskap og fiskeredskap.

7. Kamp med hellebarden (Naginata-jutsu)

Hellebarden var et langt skaft med sverd eller økselignende blad i enden (Men var ulik den europeiske versjonen). Hellebardene ble brukt til å kutte og slå ut motstandere på middels avstand.

8. Kjetting og sigdvåpen (Kusari-gama)

En kjetting, vanligvis 2-3 m lang, var festet til skaftet på et sigdlignende våpen. I andre enden av kjettingen var det hengt på et lodd eller noe som tynget den ned. Våpenet ble først brukt til enten å blokkere fiendens våpen, desarmere ham eller slå ham så han ble ukonsentrert av smerte, deretter gikk ninjaen innpå og drepte ham med bladet på sigden. En annen versjon av våpenet besto av et kort skaft med blad, hvor en lang line med krok i enden var festet til skaftet. Redskapet ble brukt til klattring, kutting, binding av fiender osv.

9. Krutt og sprengstoff (Kayaku-jutsu)

Ninjaene var eksperter også i behandling av eksplosiver. Deres dyktighet når det gjaldt plassering, tilrigging, timing og riktig mengde gjorde eksplosivene til nyttifulle midler for avledning og direkte ødeleggelse.

10. Forkledning og personforvandling (Henso-jutsu)

Et av de viktigste trekkene ved ninjaenes spionasje- og infiltrasjons- teknikk var deres evne til å forkle seg og anta andres identiteter. Dermed kunne de bevege seg uhindret innenfor sitt oppdragsområde, og skaffe nødvendig informasjon om fienden. Akkurat som en teaterskuespiller levde de seg inn i rollene sine. Ninjaene ble eksperter på å forandre sitt kroppsspåk, holdning, måte å bevege seg på o.l., samtidig som de brukte det mentale plan.

11. Sniking og infiltrasjon (Shinobi-iri)

Ninjaene er velkjente for sin evne til å bevege seg lydløst (selv i mørket), og for sin evne til raskt å forsere eller komme seg inn over alt. De lærte spesielle løpe og bevegelsesteknikker, og var eksperter på å unngå å bli sett (delvis ved alltid å holde seg i skyggen).

12. Rideferdigheter (Ba-jutsu)

Shinobiene lærte seg også å beherske hesteryggen. Både når det gjaldt å ri raskt og godt, og å krige tversover-sittende.

13. Vanntrening (Sui-ren)

Å kunne svømme og bevege seg raskt og lydløst gjennom vann var viktig. Ninjaene måtte f.eks. raskt kunne krysse en stri elv, eller være i stand til å ta opp kampen under vann. Ofte hørte pusterør for opphold under vannflaten til den vanlige ninjakrigers utrustning.

14. Strategi (Bo-ryaku)

Det er alltid, spesielt i krig og kamp, viktig med god og gjennomtenkt strategi. Ninjaene hadde alltid en taktikk for avledning, kamp, spesielle manøvre, tilbaketrekking osv. Ofte utnyttet de utenforstående krefter - landskap, redskaper, dyr o.l. - for å oppnå det de ville istedenfor å trekke oppmerksomheten mot seg selv.

15. Spionasje (Cho ho)

Ninjaene lærte seg metoder bygd på rask, effektiv og sikker spionasjeteknikk. De måtte kunne oppdage og eliminere fiendtlige spioner, og hvis nødvendig rekruttere hjelp i form av utenforstående personer.

16. Flukt og skjulested (Inton-jutsu)

Ninjakrigerne hadde stor erfaring i å bruke selve naturen som skjulested, samt andre midler som hjalp dem i å forbli uoppdaget. De brukte fem elementer som modeller og hjelpemidler da det gjaldt det fysiske aspektet ved deres flukt, og de utviklet et nært kjennskap til disse. De klassifiseres som; jord, vann, ild, tre og metall.

17. Meteorologi (Ten-mon)

Det å kunne spå været, og bruke det og årstidspregede fenomen i krigføring, var også noe ninjaene benyttet seg av. De ble trent opp til å observere alle forandringer i naturen og hvilke følger det kunne få.

18. Geografi (Chi-mon)

Som vi allerede har vært inne på, var kunsten å gjenkjenne og bruke spesielle trekk i terrenget viktig kunnskap for ninjaene. Naturen var deres arbeidsplass, og ved å kjenne den ble de til de fryktede krigerne de var.

(Fortsetter neste nr.)

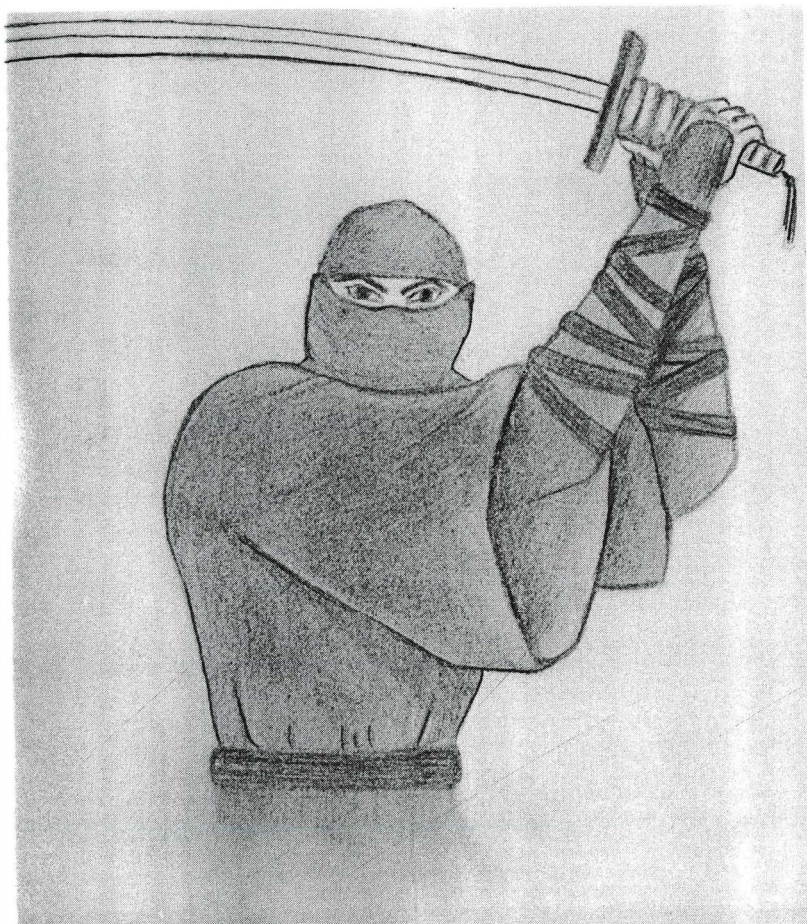
Av: Frank Ove Krav

Hovedkilder:

Ninjutsu - History and tradition, Dr. Masaaki Hatsumi.

Ninja 2 - Kriegerens vei til kunnskap, Stephen K. Hayes

En av de legendeomspunne mystiske skyggekrigerne med tildekt ansikt og hevet sverd. Renheten og deres nære forhold til naturen og sin egen sjel gjorde at ninjaene kunne ta i bruk andre elementer enn det andre krigere brukte i kamp. Ved meditasjon og åndelig trening utvidet de sitt klarsyn og utviklet en ekstra sans.

SELVHYPNOSE

The body is really only a mental structure, somewhat like a dream, but the self is different from all of these mental structures. That is self-realization...

Med disse ordene starter vi en reise inn i det ukjente og paranormale. I vårt første besøk i denne ukjente verdenen skal vi se på hypnose, vi skal her prøve å kaste litt lys over en gammel myte om at hypnose er noe som utelukket bare blir brukt på sirkus for å underholde andre. Hypnose er mye mer enn som så, den er en godt akseptert vitenskapsgren, og brukes bl.a. innenfor medisin, utdanning og rettsvesen. Det vi skal se nærmere på her er avslapping ved hjelp av hypnose.

For at du selv med enkelthet skal greie og utføre dette når det måtte passe, skal vi se nærmere på det som kalles selvhypnose. Denne hypnoseformen når ikke så dypt som når du blir hypnotisert av en annen person. Mange er redde for at de ikke skal komme ut av hypnosen under truende situasjoner. Litteratur og tegneserier inneholder desverre i alt for stor grad slike uriktigheter. Så du kan trygt være klar over at du når som helst kan bryte trancen.

Når du skal utføre selvhypnose bør du finne deg et rolig og helst mørkt sted hvor du ikke blir forstyrret. Start med å legge deg ned i en behagelig stilling, konsentrer deg om at du skal slappe mer og mer av og at for hvert åndedrag du tar så blir øynene tyngre og tyngre. Til slutt vil de falle igjen av seg selv (driv på til de har falt helt igjen). Slapp mer og mer av (prøv ikke å analysere hva som skjer), start med høyre ben og konsentrer deg om å gjøre det mer og mer avslappet. Når du kjenner at benet er avslappet helt fra tærne og opp til hofta gjør du det samme med venstre ben.

Nå er begge beina helt slappe og de vil hele tiden bli slappere. Gå nå til høyre arm, den vil bli mer og mer slapp helt fra aksla og ned til fingertuppene, hele tiden faller du i en dypere hypnotisk søvn. Gjenta det samme med venstre arm. Nå skulle alle fire lemmene være meget, meget slappe, og du glir dypere og dypere ned i en trancelignende tilstand. Slapp så av i magemusklene og brystmusklene, fortsett med dette samtidig som nakken blir mer og mer avspenst. Føl deretter hvor slapp du er over hele kroppen, samtidig som nesen, munnen, ørene, ja til og med håret slapper av. Tenk: "Jeg slapper mer og mer av over hele kroppen, og når jeg våkner vil jeg være helt uthvilt og fri fra alle bekymringer."

Det er mange måter som blir brukt ved oppvåkning fra selvhypnose, for eksempel:

(Forts. neste side)

NINA KULAGINA

På begynnelsen av 60-tallet forbløffet husmoren Nina Kulagina (også kjent som Nelja Mikhailova) fra Leningrad de sovjetiske forskerne innenfor parapsykologien. Det begynte med at frivillige ble testet for mulig "dermaoptisk syn" (dvs. evnen til å føle eller "se" farger med fingertuppene). Nina Kulagina - som var en av de frivillige - fikk flere ganger smågjenstander på bordet foran seg til å fly når hun konsentrerte seg om å føle fargene.

Hennes psykokinetiske (PK) evner ble gjenstand for stor oppmerksomhet, og testet og bevitnet av uttalige mennesker på 60-tallet. Ett av de mest imponerende forsøkene var når hun flyttet en haug fyrstikker på bordet, både fra seg og så mot seg. Dessuten greide hun også å bevege kun en bestemt fyrstikk blant alle de andre etter fri vilje. Dette tydet på stor kontroll over psi-kreftene hun åpenbart var i besittelse av.

Studiene av Kulagina ga meget verdifulle og uvurdelige resultater. Hun kunne f.eks. påvirke gjenstander av forskjellig materiale (metall, plast, tre og tekstil), og av en eller annen grunn var det i begynnelsen lettere for henne å bevege dem fra seg enn mot. Flere ganger under forsøkene gnistret hendene hennes tydelig, og gjenstandene kunne bevege seg etter at hun hadde sluttet å påvirke dem. Dette tydet kanskje på at energien hun overførte på en måte hang litt igjen. Det viste seg videre at det ikke spilte noen rolle om gjenstandene befant seg bak papir, plast eller metall, så lenge de ikke var i vakuum! Dette, og større avstander, satte en stopper for Kulaginas krefter.

Enkelte kritikere (og da såklart i vesten) beskyldte henne for å bruke tynne, "usynlige" tråder festet i fingrene for å bevege gjenstandene. Hvordan dette skulle forklare at hun kunne bevege dem både fra og til seg, også avskjermet bak metall o.l. er nesten vanskeligere å forstå enn om hun virkelig hadde PK evner. Disse evnene ville sansynligvis, basert på forsøkene, strømme ut fra hendene (Kulagina kunne også som nevnt oppfatte farger med fingrene) og kanskje spre seg utover i luften. Det kan forklare at de ikke virket i lufttomt rom og at de avtok over lengre strekninger.

Sannheten bak Nina Kulagina er fremdeles uviss, men etter at tidsskriftet "Man and Law" hadde beskyldt henne for svindel saksøkte hun dem. Domstolen ga henne medhold og tidsskriftet måtte trekke tilbake uttalelsen.

Av: Frank Øve Krav

Dette eksemplet var ment som en forsmak til den mer generelle artikkelen om psykrekter (PK og ESP) i neste nr.

Jeg vil nå våkne når jeg har telt til 3, og jeg vil være i god form (det med god form er viktig, mange har nemlig en lett hodeverk når de våkner fra en slik dyp trance), 1 jeg blir mer og mer våken, 2 jeg våkner mer og mer, 3 jeg er våken og uthvilt.

Bli ikke forskrekket eller mist motet hvis du ikke får det til første gangen, for her er det viktig å huske på at øvelse gjør mester, og at alle ikke er like mottakelige i begynnelsen. Driv på til du får mer øvelse og avslappingen går automatisk, så er det ingenting i veien for at du ikke kan eksperimentere og prøve å finne en måte som passer bedre for deg.

Av: Rune M. Framås

BLOND MUMIE FUNNET I KINA

Kinesiske vitenskapsmenn er forbløffet over det nylige funnet av verdens eldste mumie som levde for mer enn 6000 år siden - hun har nemlig blondt hår.

Kroppen av en ung kvinne med skulderlangt hår ble funnet ved stedet hvor den eldgamle byen Loulan ligger, i den nordøstre delen av Kina.

Ifølge karbon-14 dateringen er kroppen minst 6478 år gammel, noe som gjør den til verdens eldste mumie.

"Hvis de 5000 år gamle mumiene fra Egypt blir hyllet som verdens eldste, så skulle Loulan-kvinnen bli regnet som enda eldre," sa en kinetisk kilde.

Etterforskere sa at kvinnen, som var iført klær og en lærhatt, åpenbart døde temmelig ung. Mumien ble funnet liggende på ryggen på en treplattform.

Det mest forbløffende mysteriet for vitenskapsmennene var kvinnens blonde hår. Historikere sier at Loulan senere ble et viktig handelssentrum som sendte karavaner til Europa. Hvis kvinnen ikke var europeisk kan hun være en ledetråd

til en lyshåret gruppe mennesker som kanskje levde i det eldgamle Kina, sier historikerne.

(Kilde: Foresight 108, juli-sept 1991)

NESTE NUMMER:

I SOLAR Magazin nr. 2 kan du blant annet finne følgende artikler:

Finnes det sjøormer i Norge? Flere hevder å ha sett det.

Kometer - verdensrommets pendlere.

PSI krefter (Psykokinese og Extra sensory perception). Et innblikk i parapsykologiens verden.

Piri Reis verdenskart fra 1513 viser Amerikas kystlinjer og ifølge mange sydpolen uten is!

UFO, vi ser bl.a. nærmere på forskjellige UFO typer og ufonauter.

Ildkuler - ikke bare et tordenværsfenomen.

Pendel, lær deg å eksperimentere med naturens skjulte krefter.

Bli med på vårt tankeeksperiment; kunne Jesus ha kommet fra rommet? Eller ha vært en tidlig utgave av Uri Geller?

England - spøkelsesenes hjemland. Først besøker vi Tower of London.

Pluss:

Mini-Monster Indeks

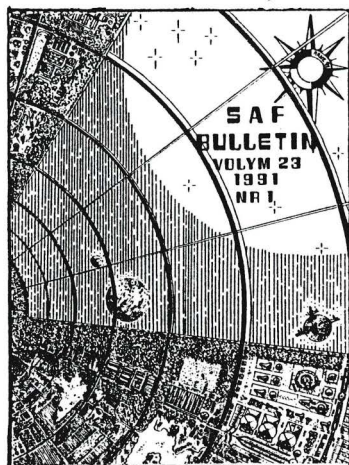
Filmhjørnet

Glimt fra hele verden

Øye til Øye med... sannheten

og mere...

SAF-BULLETIN

Tidning för medlemmar i SOLNA ASTRONOMISKA FÖRENING. Innehåller artiklar om astronomi, radio, mystik, ufo, parapsykologi, arkeologi, forntid mm. Medlemskap/år 150:--. Junior+pensionär 100:--. Beställ provex. Kr 20:-- Postgiro 47 55 22 - 9.

Solna Astronomiska Förening
Box 2238, S-171 02 SOLNA

MYSTISK HIMMELOBJEKT

NGC 6240 kalles et objekt 300 millioner lysår borte. Det ble oppdaget indirekte i april, og er 10-100 ganger mer massivt enn svarte hull. Det bisarre himmelobjektet er like tungt som vekten av all materien i Melkeveien, men mye mindre, tett og uhyre gåtefullt.

(Vi Menn (Ny Viten), nr. 29-1991)

MINI "MONSTER" - INDEKS DEL I

Denne oversikten er ikke på noen måte ment å være komplett. De mer eller mindre overnaturlige vesnene og skapningene som er omtalt har sitt opphav i gammel folketro, legender, myter, religionsforestillinger og moderne søken. Flere av disse skapningene vil etter hvert bli nærmere omtalt i egne, større artikler.

ALMA

Menneskelignende vesner som er blitt iaktatt i bergene i Mongolia utallige ganger. De lokale innbyggerne sier Almaene er dekket av brun pels, har skrå panne, liten nese og noe spisse ører, samtidig som de har en lutende gange. Dette gjør at de minner svært om de nå forlengst utdødde neandertalerne. Det merkeligste ved disse vesnene er sovestillingen; de har blitt observert sovende i en sammenkrøpet stilling hvilende på knærne og albue med pannen mot bakken og hendene hvilende bak nakken. (Se også Avskyelige snømannen)

ALVER

Små individer som lever i skog, vann og jord, og kalles med rette naturvesener. De kan opptre i forskjellige skikkelser og er som regel vennlig innstilt, men kan av og til være noe plagsomme mot mennesker. Ofte sees de i forbindelse med at de holder fester; musikk, dans, liv og lys kan både ses og høres på avsideliggende steder. Festene kan være fra skumring til morgengry, men for mennesker forsvinne de ofte rett foran øynene på dem. De minste alvene kan være så små som en vanlig lillefinger.

AMASONER

Et krigerfolk i gammel tid som bare besto av kvinner. Flere steder i verden finnes sagn om dem, og spesielt grekerne var overbevist om deres eksistens. De mente amasonene bodde i området nord og øst for Svartehavet. Kriger-kvinnene brydde seg hverken om hjem eller kjærlighet, selv om de skulle være meget vakre. Avkom skaffet de seg ved å komme sammen med menn fra nabostammene en gang i året. Alle sønner de måtte få ble satt til å dø, mens jentene ble behandlet godt og startet krigertreningen meget tidlig. Navnet "amasoner" kommer av det greske amastos, "uten bryst." Alle kvinnene fjernet nemlig høyre bryst for å kunne skyte bedre med pil og bue.

ANCHO

En slags nisse som kommer fra Spania. Spesielt gjeterfamilier får besøk av ham, og han kommer til dem åpenlyst for å få varme seg, spise og snakke. Ancho hater kirkeklokker over alt annet, og menneskerne han besøker ser på ham med delvis frykt.

Hovedkilder: Heksikon, Den Norske Bokklubb
Sære dyr og mærkelige væsener, Lars Thomas

AVSKYELIGE SNØMANNEN

Dette er en berømt betegnelse på de merkelige vesnene observert i Himalayaområdet, ellers vanligvis kjent som Yeti. De ligner på en menneskeape eller en kryssning mellom en neandertaler og et moderne menneske. Skapningene er utrolig sterke, 2-3 m høye og nesten hele kroppen er dekket med langt, mørkt hår. Alle opplysningene om dem er basert på øyenvitneskildringer eller enkelte fotografier, men de er svært få og utydelige. Fotspor derimot er observert og fotografert flere ganger.

Innbyggerne og særlig Sherpaene i Himalaya er overbevist om Yetiens eksistens, de regner den for å være et meget sky dyr som kommer fra skogene i høyfjellet, ovenfor snøgrensen.

Selve begrepet "Den avskyelige snømannen" ble tatt i bruk av en journalist omkring 1930, og mange regner det som en fellesbetegnelse på alle forskjellige typer av BHM (Big Hairy Monster = stort hårete monster) observert verden over. De mest kjente forutenom Yeti'en er Bigfoot eller Sasquatch i Nord-Vest Amerika, Kaptar i det russiske Pamir, apemennesket eller "vill mann" i Kina med flere. Deres eksistens er ikke bevist, men heller ikke motbevist.

Dette er et enkeltbilde fra en filmsekvens tatt av Roger Patterson 20. oktober 1967 ved Bluff Creek i Nord-California. Det har senere vist seg at denne Bigfoot-filmen sansynligvis er en bløff.
(Fotokreditt: Rene Dahinden/Forstean Picture Library)

Trylleformulater

Alle har vi vel en eller annen gang utført noe vi kan kalle en tryllekunst. Enten det nå var med en vanlig kortstokk eller et komplett tryllesett kjøpt i en butikk. For å få litt mer spenning i kunsten, sier vi ofte noe sånt som "simsalabim", eller "hokus pokus filiokus!" Dette skal liksom være de "magiske" ordene, trylleformularen, som gjør at kunsten lar seg utføre.

Hvorfor sier vi dette? Hjelper det virkelig? Vi tør påstå at det gjør det slett ikke. Hvor har vi da disse uttrykkene fra? Jo, som så meget annet har de en gammel, dypere mening. Formålet med trylleformularen var vidt forskjellig, men hovedsakelig ble de brukt for å drive ut eller verne mot sykdommer og smerte. Altså noe helt annet enn det de brukes til i dag i forbindelse med tryllekunst. Om formularen virkelig hjalp mot det de var tiltenkt er kanskje ikke så sansynlig, men vi har for moro skyld laget en liste over de vanligste og mest kjente av dem. Legg merke til at flere av ordene er satt sammen på en slik måte, at de lar seg lese flere steder i figurene man laget. Måten figurene er satt opp på tyder på at menneskene før fant disse ordene "morsomme" og spesielle, og tillot dem magiske krefter på grunn av det.

ABRAKADABRA

Motvirket feber og lignende vondt. Forutsetningen for virkningen var at ordet ble skrevet på en papirlapp på en av de to måtene oppført nedenfor. Denne lappen ble så båret rundt halsen.

abrakadabra	abrakadabra
abrakadabr	brakadabr
abrakadab	rakadab
abrakada	akada
abrakad	kad
abraka	a
abrak	
abra	
abr	
ab	
a	

ABRAXAS (el. ABRASAX)

Ifølge den gamle religionen gnostisismen kunne Abraxas hjelpe til med å frigjøre sjelen fra kroppen, slik at den vendte tilbake til åndeverdenen. Abraxas var også "herre over alle tallene i tilværelsen." Dette tallet får man ved å skrive ordet med greske bokstaver (som

alle står for et tall) og legge dem sammen. Summen vi da får ut er 365, like mye som det er dager i et år.

ADU

Dett er inget direkte trylleord, men et magisk verneord. Ordet finnes i runeinnskrifter og på amuletter o.l. fra hele Norden før kristendommen ble innført (ca. år 1000).

ANANISAPTA

Formular som ble brukt hvis en hadde tannverk. Den skulle ha en bedøvende virkning hvis bokstavene i ordet ble satt opp som nedenfor.

A	N	A	N	I	S	A	P	T	A
N	A	N	I	S	A	P	T	A	N
A	N	I	S	A	P	T	A	N	A
N	I	S	A	P	T	A	N	A	N
I	S	A	P	T	A	N	A	N	I
S	A	P	T	A	N	A	N	I	S
A	P	T	A	N	A	N	I	S	A
P	T	A	N	A	N	I	S	A	P
T	A	N	A	N	I	S	A	P	T
A	N	A	N	I	S	A	P	T	A

HOKUS POKUS FILIOKUS

Stammer fra 1600-tallet, og var opprinnelig nattverdsord som ble forvrengt; "Hoc est corpus," kan oversettes med "Dette er mitt legeme," og "filiouque" vil bety "sønnen."

KULUMARIS

Skulle angivelig motvirke feber. For å få ønsket effekt måtte man føre opp ordet på en papirlapp som vist nedenfor (eller snu det på hodet og begynne med K). Hver dag med feber ble det klippet av en linje ovenfra, som den syke så spiste opp.

K	u	l	u	m	a	r	i	s
K	u	l	u	m	a	r	i	
K	u	l	u	m	a	r		
K	u	l	u	m	a			
K	u	l	u	m				
K	u	l	u					
K	u	l						
K	u							
K								

SIMSALABIM

Denne vanlige trylleformularen stammer fra et av brødrene Grimms eventyr, nærmere bestemt "Bord, dekk deg." Der ble den brukt på et esel som ga fra seg gullpenger så snart ordet ble uttalt.

Av: Frank Ove Krav

DET SYVENDE TEGNET

Originaltitel: The Seventh Sign
Produsert: 1988 Regi: Carl Schultz
Med: Demi Moore, Michael Biehn, Peter
Friedman og Jurgen Prochnow. 15 år.

Syv forseglede pergamenter....
et etter et brytes seglene... og et
etter et går profetiene - tegnene -
fra Bibelen i oppfyllelse...

Havet dør utenfor Haitis kyst, og tonne-
vis av fisk blir skylt opp på strendene.
En hel arabisk by blir funnet nedfrosset
i is.
I Nikaragua flyter en elv av blod.
Månen farges blodrød, og solen formør-
kes.
En martyr blir avlivet for sine gjern-
inger og trofasthet mot Gud...

Alle tegnene på dommedag er oppfylt, kun
det syvende og siste gjenstår...
Hva er det, og kan det stoppes? Hvem er
den mystiske mannen som bryter seglene,
og hvem er han som følger etter ham?
Dommedag!

Tegnene nevnt ovenfor kommer et etter et
spredt gjennom hele filmen. Forutenom
dem møter vi Abby Quinn og hennes mann.
Abby har ingen religion, og venter et
guttebarn den 29. februar (skuddår). Hun
har prøvd å kutte over pulsårene sine en
gang, men overlevde selvmordsforsøket.
Nå hjemsøkes hun av en stadig til-
bakevendende drøm og mareritt... et
mareritt som spør: "Vil du dø for han?"

En viss David Bannen kommer i kontakt
med Abby. Han forteller om "Guf",
sjelens sal, hvor alle barn må få
hentet en sjel før de blir født. Er
salen tom, og et barn fødes uten sjel
vil menneskeslekten gå til grunne.

Dommedag!

Lite vet Abby at David er budbringeren,
mannen som bryter seglene, lammet. Lite
vet hun om den såkalte presten som
følger tegnene og dermed kommer til
David, og henne. Like lite som hun vet
at hun er det syvende tegnet!

Dommedag! "Vil du dø for han?"

Filmen er fengslende og godt laget.
Historien bygges opp og støtter seg på
bibelsitater, og skuespillerne gjør en
utmerket jobb. Særlig Demi Moore.

Story:	8
Effekter:	7
Hovedroller:	9
Severdighet:	7

NEVADA EKSPERIMENTET

Originaltitel: Spontaneous Combustion
Produsert: 1989 Regi: Tobe Hooper
Med: Brad Dourif, Cynthia Bain og Jon
Cypher. 18 år.

I 1955 ble det i Nevada ørkenen utført
et kjernefysisk eksperiment. Brian og
Peggy Bell ble vaksinert og plassert i
et bomberom nær en hydrogenbombedetona-
sjon. Alt virket som det gikk bra og de
ble hyllet som helter.

9 mnd. senere fikk de en gutt, David,
og like etter fødselen led begge
foreldrene av spontan selvantennelse. De
brant opp innenfra!

Nåtid, deres sønn, nå kalt Sam (av
Samson), lider av konstant feber og
hodepine. Etterhvert skjer skremmende
ting i hans nærvær når han blir sint og
frustrert. Flere mennesker tar plutselig
fyr og brenner til døde, og Sam selv
begynner også å brenne, men klarer å
slukke det - midlertidig.

En viss Lew Olander, som nærmest har
tatt seg av Sam siden han var 12 år,
viser seg etterhvert å være mer
interessert i Sam enn han tidligere
ante. Sammen med flere doktorer har han
bedrevet et hemmelig prosjekt, "Samson",
hvor Sams kjæreste Lisa kanskje også er
innvolvert.

Ved å komme i kontakt med en dame som
kjente foreldrene sine får Sam vite
sannheten, den fryktelige sannheten han
har blitt holdt utenfor. Bomberommet
foreldrene hans befant seg i var ikke
sikret mot stråling, noe prosjektets
ansvarshavende, Lew Olander visste (men
ikke Sams foreldre). Det var også Lew
som betalte Sams far for å skaffe et
barn, verdens første atombarn, Sam!

Hensikten til Lew og prosjekt Samson
var å utnytte Sam, se hvordan han
utviklet seg. Da det ble klart hvilke
krefter han kunne utløse ønsket de at
han fikk kontroll over dem slik at de
kunne bruke ham som en drapsmaskin.

Nå er det bare et problem, Sam kjenner
sannheten, og liker den ikke...

Denne filmen har så absolutt sine
dødperioder, og selv om effektene
(flammer og brennende mennesker) er bra
er det ikke helt topp skuespillerpresta-
sjoner. Allikevel er det ingen direkte
dårlig film, bare litt langtrekkelig.

Story:	5
Effekter:	7
Hovedroller:	6
Severdighet:	5

ERICH von DÄNIKEN

Erich von Däniken er et kjent navn for mange, men det finnes sikkert de som ikke har hørt noe om han. De vil nå få sjansen til å stifte hans bekjentskap.

Den sveitsiske forfatteren og "forskeren" har med sine kontroversielle teorier blitt verdenskjent - og meget omdiskutert! Han ble født i Zofingen, 14. april 1935, og allerede som ung student begynte han å studere gamle skrifter og overleveringer. Håpet var å finne svar på noen av de utgrunnelige spørsmålene menneskene har stilt seg opp gjennom tidene: Hvem er vi? Hvor kommer vi fra? Hvem skapte oss?

Von Däniken mente at gamle kulturer hadde mye å fortelle, og at gamle legender hadde mye sannhet i seg. Så ved å søke i fortiden, forsøkte han å finne svar på nåtiden og fremtiden. I sin søken har han reist til alle verdens hjørner, hvor han har undersøkt gamle, uforklarlige byggverk og fenomener.

Dänikens leting har da også virkelig gitt resultater; i 1969 kom hans første bok, "Erindringer om fremtiden", og den startet en voldsom diskusjon. Helt siden da har sveitseren stått i søkelyset som en mer eller mindre "crazy," useriøs, tankehemmet og selvutnevnt forsker. Kritikerne (og dem er det mange av) gir ham ihvertfall denne karakteristikken. På den annen side har han så definitivt sine tilhengere som støtter teoriene hans, og på den måten gir grunnlag for nye bøker. (Hele 15 bøker har fulgt den første.) Et sikkert bevis på interessen for bøkene er at de er utgitt på et 30 talls forskjellige språk, og har et totalopplag på over 50 millioner eksemplarer.

Etter vår mening er det helt galt å stemple Däniken som en useriøs oppkomling ute etter å gjøre lettjente penger. For som nevnt tidligere har han studert emnet sitt meget lenge, og tar det like alvorlig som en hvilken som helst annen vitenskapsmann tar sit felt alvorlig. På alle sine reiser og ekspedisjoner rundt om i verden har Däniken stadig lett etter nye bevis - og funnet det. De fleste stedene han bruker som støtte for sine teoier har han personlig besøkt. Utrustet med kamera, målbånd, penger og en utmerket god kjennskap til emnet sitt og hva han driver med, navigerer Däniken seg frem i Sør-Amerika, Afrika og Asia.

Hvilke svar har han så fått på sine spørsmål, og hva er det som gjør dem så omstridte? En del av det han skriver må sies bare å være tankeeksempler og modeller, men hovedteorien, den harde kjernen som har dannet seg i hans årelange søken står han urokkelig fast ved. I teksten som følger kan dere lese hvordan Erich von Däniken selv har formulert teorien, den står først i hans attende bok, "Bevis."

"I forhistorisk og tidlig historisk tid fikk jorden flere ganger besøk av ukjente vesener fra verdensrommet.

Disse ukjente skapte menneskets intelligens ved målbevisst og kunstig mutasjon.

De utenomjordiske individene omskapte og foredlet hominidene "i sitt eget bilde." Derfor ligner vi dem, og det er ikke de som ligner oss.

De fremmedes opphold på jorden ble registrert og overlevert i religioner, mytologiske tradisjoner og legender, og enkelte steder markerte de fremmede at de hadde vært her ved selv å etterlate seg spor og tegn."

For enkelte blir dette for sterk kost, og de avfeier det uten videre som oppspin og vås. Uten at de kanskje i det hele tatt har lest noen av Dänikens bøker, enda mindre studert noen av hans bevisteorier nærmere. I denne artikkelen skal vi ikke gå noe nærmere inn på de spesifikke "bevisene", bare nevne at flere av dem dukker opp i Solar magasin som mer eller mindre egne artikler etter hvert. (Eks: Nazca-Sletten i Peru, Piri Reis' verdenskart, merkelige maya-funn, de underjordiske byene i Tyrkia, bibel-tolkninger osv.) Dette fordi det er aktuelt stoff generelt, og slett ikke noe Däniken har "funnet opp." Som han selv skriver i sin bok "Sfinksens Øyne":

"Jeg har bare knyttet en bukett av blomster jeg har plukket, og ikke lagt til noe annet en det båndet som holder dem sammen"

(Etter: Michel de Maigne (1533-1592))

På de følgende sidene er det en artikkel skrevet av Erich von Däniken selv. Som så mye annet av det han skriver har den sitt utgangspunkt i bibelen, og beskriver selveste skapelsesprosessen på et nytt sett på grunnlag av hans teorier. Bla om, les artikkelen sakte, stopp opp og tenk deg om innimellom. La tankene få drive fritt og miste alle hemninger... tenk nytt! Gli inn i fantasiens verden, eller er det det? Fantasi? Kunne det kanskje ha foregått slik...? Tør du tenke tanken?

Selv om du skulle være dypt uenig i det som fremkommer i denne artikkelen om Adam og Eva, er ikke det noen grunn til ikke å ta med en Däniken-bok neste gang du er på biblioteket. Han er en allsidig forfatter, og mange forskjellige emner blir brågt opp i dagen og behandlet i hans bøker. Alt fra arkeologi og gamle legende- og religionsforestillinger til hypermoderne romfart og vitenskap. Bøkene anbefales så absolutt.

Ta imot en utfordring, les dem - hva har du å tape?

Av Frank Ove Krav

Den sanne historien om Adam og Eva

Adam betyr menneske. Dette betyr å adskille seg fra dyrene gjennom språk, nysjerrighet, kultur og dermed intelligens. Adam var det første mennesket, det første intelligente "dyret" på jorden.

Det gamle testamentet beretter om skapelsen på en eventyrlig og vidunderlig måte. Der fins det allerførst en stor allmektig allestedsnærværende, god og tidløs Gud. Denne guden må nødvendigvis være tidløs, da det betyr at for Gud finnes ikke fortid, nåtid eller fremtid. En gud som må avvente resultatet fra et eksperiment, kan ikke være Gud. I henhold til Bibelen skapte denne omnipotente Gud det første menneskeparet: (1.Mosebok, Kap.1, vers 27.)

"Og Gud skapte mennesket i sit bilde, i Guds bilde skapte han det, mand og kvinne skapte han dem. Og Gud velsignet dem, og Gud sa til dem: Vær frugtbare og mangfoldige, og opfyld jorden, og underlæg eder den, og hersk over havets fisker og over himmelens fugler, og over hvert dyr som rører sig paa jorden!... Og Gud saa alt det han hadde gjort, og se, det var saare godt. Og der blev aften, og der blev morgen, sjette dag."

Nøyaktig beretter denne Genesen to ganger kort tid etter hverandre og i forskjellige versjoner om skapelsen av Adam og Eva. Etter den ovenstående versjonen fins det allerede "mand og kvinne", men i det andre kapitelet blir skapelsen definert mer nøyaktig: (1.Mosebok. Kap.2, vers 7.)

"Da dannet Gud Herren mennesket av støv av jorden og blæste livets aande i hans næse, og mennesket blev til en levende sjæl. Og Gud Herren plantet en have i Eden mot østen, og satte der mennesket som han hadde skapt.... Og Gud Herren tok mennesket og satte det i Edens have til at dyrke den og til at vogte den. Og Gud Herren bød mennesket og sa: Du maa frit æde av alle trær i haven, men av trær til kundskap om godt og ondt, av det skal du ikke æde, ti paa den dag du æder av det, skal du visselig dø. Og Gud Herren sa: Det er ikke godt at mennesket er ene, jeg vil gjøre ham en medhjælp som er hans like. Og Gud Herren hadde dannet av jorden alle markens dyr og alle himmelens fugler, og han ledet dem til mennesket for at se hvad han vilde kalde ethvert, og alt hvad mennesket vilde kalde hvert levende dyr, det skulle bli dets navn. Saa gav mennesket alt kvæget og himmelens fugler og alle markens dyr navn, men for mennesket fant han ingen medhjælp som var hans like. Og Gud Herren lot en dyp søvn falde paa mennesket, og han sov, og han tok et av hans ribben og lukket med kjød i stedet for det. Og Gud Herren bygde av det ribben han hadde tat av mennesket, en kvinne, og ledet hende til mennesket. da sa mennesket: Denne er endelig ben av mine ben og kjød av mit kjød, denne skal kaldes mandinde, ti av manden er denne tat."

Den tidløse Gud måtte allerede på forhånd vite at Adam og Eva ville bryte påbudet om ikke å spise frukter av treet. De nybakte menneskene gjør det raskt, som Gud måtte vite, og det kommer til uoverensstemmelser. Etter nytelsen av den forbudne frukt gjemmer Adam og Eva seg, mens Gud "vandret i haven, da dagen var blit kjølig". (1.Mosebok, Kap.3, vers 8).

Gud skjenner på de to, jager dem ut av Paradis og pålegger dem den illvarslende skamflekk, arvesynden, som også alle etterkommerne til Adam og Eva nå blir befengt med. (Arvesynden er grunnen til den senere befrielse gjennom Jesus).

At denne historien er ulogisk, selvmotsiende og i verste fall en Gud uverdig, går egentlig opp for enhver som tenker over dette. Og likevel, erfaring har lært meg å ikke bare se skrall og røyk bak de urgamle overføringer fra hellige bøker. Legenden om de første menneskene føyer seg godt inn i det moderne verdensbildet til AAS (Ancient Astronaut Society).

For et ukjent antall årtusen siden - var det titusen, tretti tusen, hundre tusen år? Vi vet det ikke - landet det et utenomjordisk romskip på jorden. Besetningen hadde i oppdrag å viderebefordre intelligensen, finne egnede livsformer for mutering. Utbredelsen av intelligens i universet er tvingende nødvendig for enhver romfarende livsform, for bare derigjennom blir intelligensen multiplisert i henhold til "snøballeffekten". Først ved en omfattende nok utbredelse av intelligens blir kommunikasjon gjennom universet mulig.

Hvorfor slo de fremmede seg ikke til her, ganske enkelt?

Den livsform som voks opp på en annen planet, er logisk nok best tilpasset den planeten, livsformen er immun mot hjemlige bakterier og fortrolig med luftsammensetningen.

Da de fremmede landet her (på jorden) eksisterte det allerede millioner av forskjellige livsformer, derunder også diverse forgjengere til mennesket. (Uvitenskapelig uttrykt: Orangutaner, sjimpanser og forskjellige apearter.) De utenomjordiske fanget et hunndyr fra hver av de arten de kunne forvente de beste resultatene fra. Fra alle disse hunndyrene tok de ut en levende celle. Under elektronmikroskopet ble basisrekkefølgen og sammensetningen i DNA-molekylet forandret. Kanskje var bare et bytte av enkelte gener nødvendig, en operasjon som slett ikke er utopisk, for dette blir praktisert i forskjellige laboratorier i dag med godt resultat.

Gjennom denne målrettede, kunstige mutasjonen ble cellen forandret og ved tilføring av næringsrike vekststoffer lot en den vokse til en eggcelle. Teoretisk kunne en spille dette spillet videre og la den opprinnelige cellen vokse videre til et foster (i reagensglassforhold).

Egget blir så i en kunstig befruktningsprosess plantet inn i det samme hunndyret den ble tatt fra. Heller ikke dette er lenger noe usedvanlig, vi har praktisert det med sæd fra okser og råner i årevis. Hunndyret gir etter en tid liv til et barn, et barn som bærer i seg alle kjennetegn fra foreldrene. Barnet har altså den samme kroppsbygning, samme skjelett, samme kranium, samme immunreaksjon, etc. I tillegg har imidlertid nå barnet en del nye egenskaper, nysjerrighet, vitebegjær, mulighet for å tilegne seg språk, mulighet for å tilegne seg erfaringsdata som det når som helst kan bruke igjen, sinn for kultur som kunstmaling, billedhogging, sang, vennskapspleie osv.

Det slik oppstod mennesket stammer opprinnelig fra en av våre hominide forfedre, men når nå over tilleggsegenskaper som stammefrendene ikke har. Charles Darwin blir ikke motsagt, men supplert. Det mye savnede "missing link" var den målrettede kunstige mutasjonen av en av våre forfedre.

Det er bare fornuftig når de utenomjordiske avsondret det første mennesket fra omverdenen og plantet det inn i et "paradis". Definitivt skulle ikke barnet Adam bli utsatt for den risikoen å bli bitt av giftige skorpioner, eller slanger eller bli overfalt av en løve. For å oppnå en ny generasjon var Eva, partneren, uunnværlig. Uten kvinnen går det nå engang ikke!

De første menneskene behersket til å begynne med ikke noe språk. Det må ha vært de utenomjordiske som for første gang lærte Adam og Eva å snakke. Den første generasjonens språk var dermed gudenenes (de utenomjordiskes) språk. Denne erkjennelsen skinner ennå igjennom i overleveringene om Babels tårn: (1. Mosebok, Kap. 11, vers 1)
"Og hele jorden hadde ens tungemaal og ens tale".

Følgelig må Adam først gi navn til alle tingene. Dette er en "elv", dette er en "fugl", der borte er en "klippe", dette er et "blad"...

Den dag kom da de utenomjordiske måtte dra videre på sin misjon med å spre intelligensen i nye solsystemer. Kommandanten, som kanskje også var psykologen ombord i romskipet, kalte de første menneskene til seg: "Mine barn", begynte han, "vi har gjort dere intelligente, uten oss ville dere ha vært som dyrene". Adam og Eva kaster seg ned foran de fremmede og ærer dem som guder. De utenomjordiske avviser dette bestemt: "Vi er ikke guder. Vi er kjøtt og blod som dere. Lag dere aldri bilder av Gud, for Gud er ubeskrivelig, ufattbar og uforklarlig. Vær fruktbare og mangfoldige, og oppfyll jorden, og underlegg dere den, og hersk over havets fisker og over himmelens fugler, og over hvert dyr som rører seg på jorden".

Oppdraget var klart. Intelligensen på planeten vår skulle formere seg, intelligensen skulle herske over ikke-intelligensen. Bare en ting, et eneste forbud fantes, som menneskene ikke på noen måte måtte overtrå: Ingen seksuell kontakt med sine egne ikke-muterte stammefrender. En slik parring ville øyeblikkelig medføre et genetisk tilbakeskritt. Den seksuelle kontakten var forbeholdt den nyoppståtte arten. Derfor ble respekten for "kunnskapens tre" det første tvingende påbud som ble innprentet de første menneskene.

Det fremmede romskipet forlot jorden og sank inn i galaksenes dyp. Adam og Eva avlet muntert barn inntil det en dag skjedde: Arvesynden. En eller annen hadde seksuell kontakt med en ikke-mutert stammefrende, om det var frivillig er ikke fortalt. Det påfølgende resultat gikk inn i overleveringene under begrepet "arvesynden", for nå er faktisk alle etterkommerne offer for denne overtredelsen. Det genetiske tilbakefallet er fra nå av en del av arvestoffet. Menneskene frykter derfor gudenenes tilbakekomst, de er reddet for den potensielt truende straffedommen. Først nå begynte oppofrelsene man trodde ville forsone gudene (sønneoffer, blodoffer, osv.).

IDAG ønsker ikke menneskene å blande seg med primitive hominider, som diverse apearter. Kromosonene til de ulike artene er forskjellige, seksuelle forhold fører enten ikke til fruktbarhet eller avkommet er ufruktbart. Denne kjensgjerning beviser at enhver art som en gang ble valgt ut av de utenomjordiske til kunstig mutasjon, er utdødde. (For eksempel: Neandertaler).

Den bibelske legenden om Adam og Eva var i hovedsak korrekt overlevert, selv om menneskene i årtusener ikke forstod noe av det. Alle kan vi vel huske den bibelske skildringen om at Gud skapte Eva av et av Adams ribben.

Man har ikke tenkt noe særlig over dette ribbenet, gamle bilder viser slett ikke Adam med åpen brystkasse, med Gud over som en slags kirurg.

Nå vet de "bibellærde" forlengst at i Genesen er det tilflytt gjenfortellinger som stammer fra mye eldre kilder. Hele historien om syndefloden med Noah og arken hans, med ravnene og duene som bar en palmegren tilbake til Arken, stammer fra det sumeriske Gilgamesj eposet.

Der blir handlingen fortalt, høyst personlig, og mye mer realistisk enn i Bibelen, i første person, i jeg-form, tydeligvis av overlevende. Stammer tillegget om Adams ribben likeså fra sumeriske kilder? Dette er mulig. Det sumeriske kileskrift-tegnet for ribben lyder "ti". Stavelsen "ti" betyr også samtidig "livskraft" og "skaffe liv". Men livskraften, som nytt liv kan dannes av, er cellen. Følgelig skulle derfor moderne bibeltydere oversette: "Og Gud Herren tok fra Adam en celle, og lot Eva oppstå av denne".

I sin bok "Bibelkorrekturen", peker språkforskeren Paul Hengge på den urgamle betydningen av tegnet "ti". I den sumeriske kileskriften ble tegnet fremstilt som en stående pil. Pilen betydde også "liv og himmel". Det er egentlig riktig fornuftig det som sumerene da krotet: til syvende og sist kom livet ovenfra, pilen viser hvorfra. Selv hos de gamle germanerne dukket stavelsen "ti" opp som en pil som peker oppover, og hadde på forbløffende vis den samme betydning som hos sumerene. I tillegg sier Paul Hengge: "Himmelen som ble betegnet 'ti' var alltid å forstå som området til det menneskelignende, med guder som gikk i samkvem med menneskene".

Også i de gamle geografiske navn dukker stavelsen "ti" opp på mange steder, der "ti" ble forstått som møtested med Gud. Eksempelvis: Ti-ahuanaco, Ti-ti-caca, Ti-xtla, Ti-bet, eller gudenavn som (Kon)Ti-ki (sydhavsgud), In-ti (Inkaenes solgud).

Så blir det bare dette igjen av Adams ribben, uttrykt gjennom stavelsen "ti": DET (intelligente) MENNESKET BLE SKAPT AV GUDER (fra oven).

(Bibelsitatene er fra utgaven av 1910, Det norske Bibelselskaps Forlag, Kristiania).

TIL ETTERTANKE:

"Menneskesønn, du bor mellom en motstrebende slekt, som har øyne for å se men dog ikke ser, og som har ører for å høre og dog ikke hører!" (Esekiel, Kap. 12, vers 2)

Erich von Däniken

EDENS HAGE - PARADISET

Som et tillegg til Erich von Dänikens artikkel om Adam og Eva, har vi skrevet denne avhandlingen om Edens hage. Den tar for seg spørsmålet om Paradiset virkelig har eksistert, og i såfall hvor det lå.

I første Mosebok 2. kap. vers 8,9 står det følgende:

"Og Gud Herren plantet en hage øst i Eden, og der plasserte han mennesket som han hadde laget. Og Gud Herren lot trær av alle slag vokse opp av jorden, prektige å se til og gode å spise av, og midt i hagen livets tre og treet til kunnskap om godt og ondt."

Dette er stedet som Adam og Eva ble utvist fra, og som menneskene har traktet etter siden. Mange har lagt ned årelang søken i håp om å gjenfinne stedet, men ingen har hittil lyktes. Mest iherdig var kanskje jakten i middelalderen, for kristne og korstogsreisende ville gjenerobringen av det tapte Paradis bety alt. Problemet var bare at hvor i all verden skulle de begynne å lete? Bibelen nevner navnet Eden, men hverken før eller nå har noen fått noe ut av dette. Derimot står det videre i første Mosebok 2. kap. vers 10-14:

"Og det gikk en elv ut fra Eden og vannet hagen; og siden delte den seg i fire strømmer. Den første heter Pison; det er den som løper omkring hele landet Havila, der hvor det er gull. Og gullet i dette landet er godt; der er bdellium (et slags velluktende gummi, ny bem.) og onyks- stenen. Den annen elv heter Gihon, det er den som løper omkring hele landet Kus. Den tredje elv heter Hiddekel; det er den som går øst for Assur. Og den fjerde elv er Frat."

De fleste er enige om at de to siste elvene, Hiddekel og Frat, kan identifiseres som Tigris og Eufrat i Mesopotamia (og det stemmer at Tigris har sitt løp øst for Assyria, som nevnt i bibelsitatet). Sir William Willcocks (1852-1932), engelsk ingeniør og ansvarlig for Aswan-demningen i Egypt, mente at Edens hage lå litt nord for punktet hvor Tigris og Eufrat renner nærmest hverandre. Dvs. nord-øst for Bagdad. De to andre elvene gikk også her, ifølge han, og landet var slett ikke den tørre ødemarken det er i dag. Hagen var nærmest en oase, for det var da elvene tørket ut (alle untatt Tigris og Eufrat) at dette område av Midt-Østen nærmest ble gold ørken. Men hva så med de to andre elvene, Pison og Gihon? Er alle spor etter dem i dag fullstendig borte? Enkelte (som den tyske assyriologen Heinrich Zimmern (1862-1931)) hevder at Pison egentlig var Ganges (i India) og Gihon Nilen (i Egypt). Men denne teorien tar de fleste med en klype salt.

Andre, og da spesielt Albert Hermann, mener at Paradiset hadde sin beliggenhet lenger sør; nemlig ved Hadyamawt i Sør

Yemen. Elva Pison (som rant rundt det gullrike landet Havila) skal ifølge han kunne finnes i Wádi-ar Rummah i landskapet Najd i Saudi-Arabia (Wádi = periodisk elveløp, med andre ord en nå delvis inntørket elv). Hermann begrunner sine teorier med at han har studert den såkalte "Urbibelen" nøye. Enda flere forslag til Edens beliggenhet har kommet frem, og et av dem går ut på at den skulle ha ligget på en øy (kanskje Sri Lanka), men det mest originale står nok Franz von Wendrin for, da han i 1924 hevdet at Paradiset måtte ha ligget ved grensen mellom Mecklenburg og Pomerania i Nord-Tyskland, nærmere bestemt ved byen Demmin!

I senere tid blir flere og flere enige om at hagen lå et sted i Midtøsten, selv om ikke alle holder med Sir William Willcocks om at den lå litt nord for der Eufrat og Tigris renner nærmest hverandre. Noen mener at Paradiset lå lenger vest, i Syria eller Israel. Som kjent var det i Jerusalem i Israel at Jesus ble korsfestet, og siden Jesus ofte blir kalt den andre Adam, antok noen at dette var rette stedet å søke.

Vi vil også ta med et siste forslag til hvor Paradiset muligens lå, hvis det eksisterte. Størrelsen på hagen er ganske uvisst, men ifølge boken "Fra det tapte paradiset til det gjenvunne paradiset" utgitt av International Bible Students Association, NY USA, 1961, dekket parket et område på "mange, mange kvadratkilometer." Tar vi så utgangspunkt i de eldste rester etter menneskelig aktivitet på jorden, havner vi i Sør-Øst Afrika. Vi skal ikke diskutere når menneskene for første gang dukket opp, men det er nærmest vitenskapelig bevist at det skjedde i de østlige delene av Sør-Afrika. Kan derfor Eden identifiseres med deler av (hvis ikke hele) det afrikanske kontinent? Gull finnes det ihvertfall nok av i Sør-Afrika, og også elver. (Tenk på paradiset sine elver, og Pison som rant rundt det gullrike landet Havila.)

Det hører også med til historien at sagn om en Edens hage, et paradiset for mennesker, ikke bare finnes i Bibelen.

- Hos grekerne er det et sagn om Hesperidene (døtre av Atlas og Hesperis), de bodde på en øy i det store hav i det ytterste vesten (Atlantishavet). Denne øya var nærmest en paradisiak hage med gull(!)epler. På gamle greske vaser finnes fremstillinger av denne hagen, og et av treene hvor det vokser gullepler blir bevoktet av en slange. De gamle fremstillingene av Edens hage minner meget om Hesperidenes hage avbildet på vasene.

- I gamle indiske sagn omtales et "livets tre" som vokste i Jinas Hage på fjellet Hukairya.

- Sumerne¹ hadde et paradis, kalt Dilmun, som var plassert der solen stiger opp (dvs. i øst). Dilmun var tilholdssted for gudene, og her eksisterte ingen sykdommer, alderdom eller grådighet.

- I det babylonske Gilgamesh eposet reiser helten Gilgamesh til en fjelltopp. Der ligger "hagen til gudene," denne har trær og frukter som glinser og glitrer som edle stener. Hagen er ikke helt identisk med Edens hage, men minner mer om "Guds hage" i profeten Ezekiels bok. Han skildrer i det gamle testamentet en hage som glitrer med diamanter og andre edelstener.

- Ifølge Koranen vil gode, bedende muslimer bli belønnet etter livet med vakre hager. De inneholder bekker og trær, og myke puter å hvile på.

- Berømte poeter som Homer og Hesiod skriver om gyldne tider i en svunnen fortid, og om hvor godt menneskene hadde det da.

Til slutt skal vi ta for oss spørsmålet om det i det hele tatt er noen vits i å lete etter "Paradiset." Martin Luther (1483-1546) fremhevet i en av sine taler at hagen eksisterte "...fordi så står det i Bibelen." Men han mente også at det måtte forstås slik, at hagen egentlig var hele jorden. Ifølge mange ble Edens hage helt ødelagt i syndfloden (som faktisk virkelig har funnet sted, iallfall i Middelhavsområdet). Andre igjen mener at Gud plasserte den såpass høyt oppe på et fjell (jmf. tidligere nevnte likheter) slik at den forble uberørt.

Vi må derfor slå fast at å reise rundt i verden i dag, på jakt etter Edens hage, virker helt meningsløst. Skal vi ha noen sjans til å finne ut om den eksisterte, og i såfall dens beliggenhet, må vi studere og sammenligne gamle skapelsesmyter, legender og overleveringer.

Venter Paradiset fremdeles på oss?

Av: Frank Ove Krav

¹ Sumerne grunnla det som kan kalles verdens første sivilisasjon, ca. 3000 f.Kr. mellom Eufrat og Tigris.

Navnet - Hvorfor SOLAR magasin?

Som de årvåkne sikkert har lagt merke til skriver vi "magazin" med z. "Dette er galt stavet, ordet fins ikke!" vil kanskje noen hevde. Og det er riktig at på norsk skrives ordet med s (magasin), mens det på engelsk skrives magazine med z og -e til slutt. Dermed ligger vårt "magazin" midt mellom begge språk. Ved å gjøre dette oppnår vi å understreke at forkortelsen SOLAR er et engelsk ord, og at det dermed har med sol å gjøre (solen; vår evige livgiver som menneskeheten har dyrket til alle tider), og dermed er meningen at en parallell skal trekkes mellom solens symbolikk og vårt tidsskrift. Samtidig beholder vi til en viss grad norskheten i det ved å utelate -e, for ordene som forkortet blir SOLAR er norske nok, akkurat som vi.

Den andre, og minst like viktige grunnen, er at ved å gjøre dette bryter vi med de gamle reglene og oppfatningene. Vi sliter løs fastspente bånd og åpner en ny dør ved å kombinere to språk på denne måten. Slik er det også at SOLAR magasin skal være; vi danner grunnlaget for nytenking, etterforskning og vitenskapelige reformasjoner, og lar ikke gamle holdninger avgjøre hva som er rett eller galt. Isteden må vi belyse saker fra nye vinkler for å hindre stagnasjon i vår såkalte "siviliserte" verden.

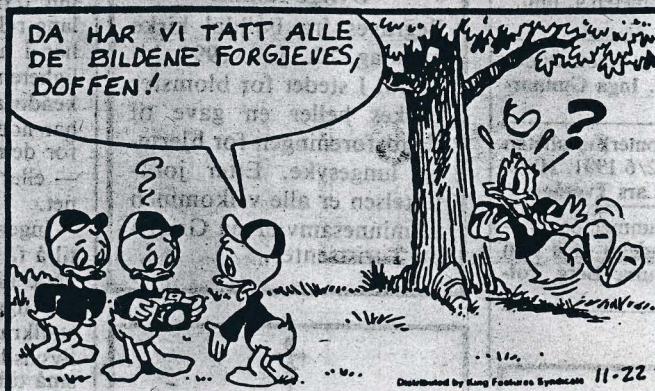
La oss bryte gjennom muren med kvasi-vitenskap, humbug og gamle fordommer.

La oss utforske de ytterste grenser for vår menneskelige og materielle eksistens.

La oss finne svar på de tusenår gamle spørsmålene menneskene har forbannet, hyllet og etterforsket.

La oss ikke stoppe ved noen grense, men søke utover, men... la oss denne gangen gjøre det på en seriøs og fornuftig måte, la oss finne sannheten!

DONALD

HARDHENDT SPØKELSE

Sykepleiere på et psykiatrisk sykehus i Australia hevder å ha blitt terrorisert av et spøkelse.

Hardhendt er spøkelset også, for jammen skal det ikke ha kastet en mannlig pleier mot en vegg.

Den stakkars pleieren er nå til behandling på et annet sykehus. Foreløpig har ingen pasienter truffet på skrømtet.

Det er heller ikke kjent om spøkelset er en kvinne eller en mann.

NRK Tekst-TV (NTB)

Skjønt solen har ansvaret for alle disse planetene som kretser rundt den og er helt avhengig av den, kan den attpåtil modne en drueklase som om den ikke hadde annet å bestille i hele verdensrommet.

Galileo Galilei

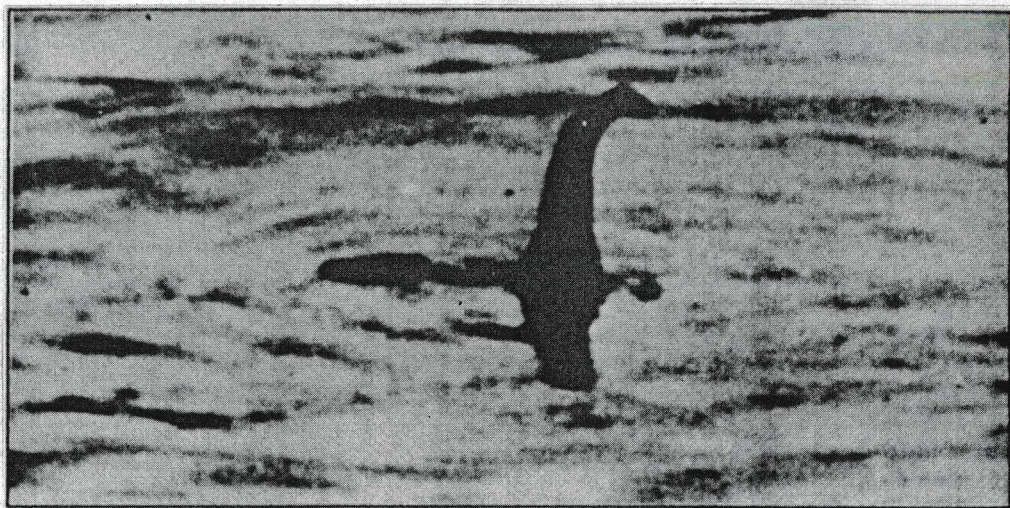
HUSK:

For at et lite magasin som vårt skal overleve, trenger vi abonnenter. Hjelp oss å skaffe disse abonnentene. Gi dem adressen vår, eller skriv til oss så skal vi sende dem informasjon.

I Norge finnes det svært lite av tidsskrifter som tar for seg de paranormale og uforklarlige sidene ved vår eksistens. La ikke en av disse informasjonsskildene forsvinne.

Tegneinteressent? Skriv til oss og vi er meget takknemlige.

Red.

ORMEN?: Det mest kjente bildet av den angivelige sjøormen i Loch Ness. Er det en havoter vi ser, eller en svaneøgle, en forhistorisk dyreart som på mystisk vis har overlevd i den skotske innsjøen? (Foto: NTB-Arkiv)

Nå eller aldri for «Nessie»

London (NTB-DPA-AP): Fins det virkelig en sjøorm i Loch Ness? Det endelige svaret på dette omstridte spørsmålet får vi innen 1996. Og ekspertene som skal finkjemme

den skotske innsjøen, spår dårlige nyheter for alle tilhengere av «Nessie», som fabeldyret kalles. De tror rett og slett ikke på det.

— Vi er ikke forutinntatte, understreker direktør Colin Curde ved det naturhistoriske museum i London. — Hvis vi finner noe, skal vi si fra om det, forsikrer han. Museet skal fra 1992 av gjennomføre en fire år lang gransking av Loch Ness, til en pris av to millioner pund (vel 23 millioner kroner).

De britiske ekspertene er ikke først og fremst på jakt etter noen sjøorm. De interesserer seg mer for nematoder, små trådformede ormer på mindre enn en millimeters lengde. Disse lever nær bunnen av Loch Ness, som er Storbritannias dypeste innsjø.

Åpne øyne

Likevel går ekspertene til oppgaven med åpne øyne. — Det virker som det er gjort en rekke interessante observasjoner som ennå ikke er forklart. Ingen skikkelig vitenskapelig studie kan se helt bort fra bevismateriale i fortellingsform om uidentifiserte skapninger, sier Nicholas Witchell.

— Men vi tar ingen stilling til årsaken eller holdbarheten i disse fortellingene. Vi skal undersøke Loch Ness som helhet, sier Witchell, som er en kjent kringkastingsmann og som er en av drivkreftene bak «prosjekt Urquhart», som Loch Ness-undersøkelsen er døpt etter et slott ved innsjøens bredd.

— Loch Ness er et av Storbritannias aller mest verdifulle ferskvannsmiljøer. Likevel vet vi merkelig nok svært lite om det. Det naturhistoriske museum mente det var på tide med en fullstendig vitenskapelig un-

dersøkelse, sier museumssjef Neil Chambers.

Sagnomsust

Loch Ness er 36 kilometer lang, 2,4 kilometer bred og 229 meter dyp. Elva som renner ut av innsjøen heter Ness og munner ut i Moray-fjorden på den skotske nordøstkysten ved byen Inverness. Men disse interessante fakta stilles helt i skyggen av den sagnomsuste sjøormen.

Beretningene om sjøormen går tilbake til det Herrens år 563, da den hellige Columba hadde det travelt med å kristne skottene. Han klaget over at sjøormen hadde trakassert en av hans medarbeidere under en svømmetur i Ness. Siden da har ormen tydeligvis tatt seg motstrøms opp i innsjøen.

Der ble den i 1933 observert av en kvinne, som beskrev den som «et stort legeme» som beveget seg i den ellers blikkstilte innsjøen. Hennes ektemann kom til stede tidsnok til å bekrefte at han så bølger som kunne stamme fra et stort dyr som dukket ned under havflaten. Siden da har det hersket den reneste «Nessie»-feber i det skotske høylandet, og det er tatt en rekke fotografier av den angivelige sjøormen. Mange av disse er analysert og forkastet som bilder av drivende tømmerstokker eller bølger i motlys.

Men andre er ikke så enkle å forklare. Det mest kjente viser et umiskjennelig dyrehode, på toppen av en lang hals som rager opp av innsjøen. Halsen er slank under hodet og tykkere ved vannflaten. En variant av bildet viser tre «pukler» over

vannflaten bak hodet.

Dette har fått enkelte ivrige «Nessie»-tilhengere til å hevde at man har med en plesiosaurus eller svaneøgle å gjøre. Disse fortidsdyrene — som blant annet levde på Svalbard — døde ut for om lag 65 millioner år siden, men ifølge «Nessie»-teorien skal en liten stamme ha overlevd i Loch Ness.

Havoter?

En annen og kanskje mer troverdig teori går ut på at bildet viser en havoter. Disse dyrene strekker ofte halsen og kroppen langt opp fra vannflaten før de dykker. Deretter forsvinner de for å svømme lange strekninger under vann. Når de dykker, skaper de ofte bølger på en stille vannoverflate.

Men noen endelig løsning foreligger ikke. Ingen har kunnet forklare hva «Nessie» er eller ikke er, til tross for at bookmakerfirmaet William Hill så sent som i fjor sommer tilbød 250.000 pund (2,9 millioner kroner) til den eller de som kunne legge et «Nessie»-bevis på bordet.

— Det fins overhodet ingen grunn til at noen skulle tro på at det eksisterer sjøuhyrer, sier Loch Ness-eksperten Stuart Campbell. Det er i så fall dårlige nyheter for den skotske turistindustrien. For legenden om «Nessie» trekker hvert år to millioner besøkende til innsjøen. De legger igjen 25 millioner pund (290 millioner kroner) og gir grunnlag for 2.500 arbeidsplasser.

OKÄNT FENOMEN PRESSAR NED SÄDEN:

MYSTISKA RINGAR PÅ MARKEN

Stora elegant symmetriska cirklar på de sydengelska sädesfälten är en gåta för forskarna. Ingen kan förklara varför säden pressas platt mot marken i runda, upp till 30 meter stora ringar. De senaste forskningsresultaten tyder på att ett hittills okänt meteorologiskt fenomen ligger bakom.

I det frodiga sydengelska landskapet är forskare och lekmän villrådiga. På de stora fälten som mjukt breder ut sig mellan områdets kullar dyker det nämligen upp allt fler mystiska cirklar – mitt inne på fälten.

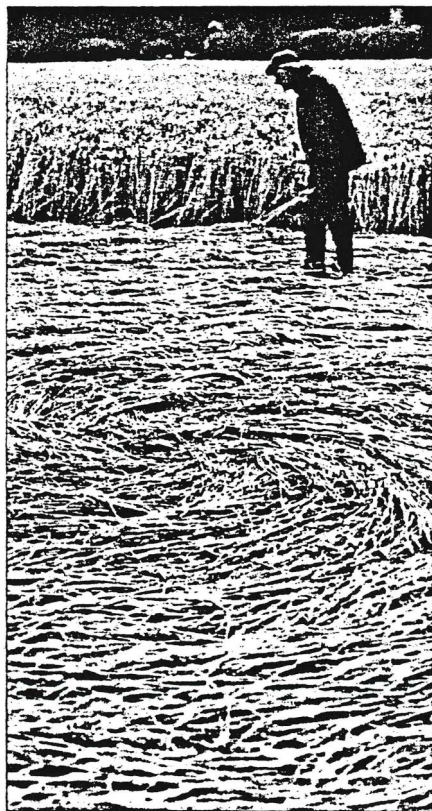
I runda fläckar som är upp till 30 meter i diameter, har säden pressats varsamt och elegant till marken med en svepande cirkelrörelse. Fenomenet lämnar inga spår efter sig som kan leda forskarna i riktning mot en förnuftig förklaring. Under alla omständigheter finns det inga tecken på att de mystiska fenomenen skapats av hårt väder, djur eller människor.

Sedan den första cirkeln dök upp 1976 har de varit föremål för en tilltagande nyfikenhet. I dag har forskarna blivit eniga om att ringarna inte gjorts av mänskliga skämtare, men här upphör också enigheten mellan vetenskapsmännen.

Okänd virvelvind kan vara orsaken

Fysikern Terence Meaden var bland de första som började att forska seriöst om cirkelarna 1980. Han tror att fenomenet beror på några mycket speciella meteorologiska förhållanden och en ny sorts form av virvelvind.

Meaden bygger bland annat sin teori på en ögonvittnesskildring från en invånare, Ray Barnes, som en sommarkväll var ute för att rasta hunden. Himlen höll just på

*Virvelvind kan vara förklaringen
Ingen kan förklara hur dessa jätteringar uppstår, men en forskare hävdar att de beror på en helt ny form av virvelvind, som är kraftigt elektriskt laddad.*

att klarna upp efter ett åskväder och det duggade fortfarande lite, när Barnes såg en av cirkelarna skapas.

Först såg han hur vinden i en svag böjd rörelse drog fram genom säden med en hastighet som han uppskattar till 80 km/t.

Plötsligt snurrade vinden runt sig själv medsols. På fyra sekunder hade den skapat en cirkel med en diameter på 23 meter. Barnes berättade vidare att säden rasslade våldsamt, när den trycktes mot marken.

Terence Meaden förklarar fenomenet med att en så kallad vågrät virvelvind har rört sig genom fältet. Vid något tillfälle har den vippat lite runt sin egen axel och börjat cirkla runt på samma plats – precis som en snurra.

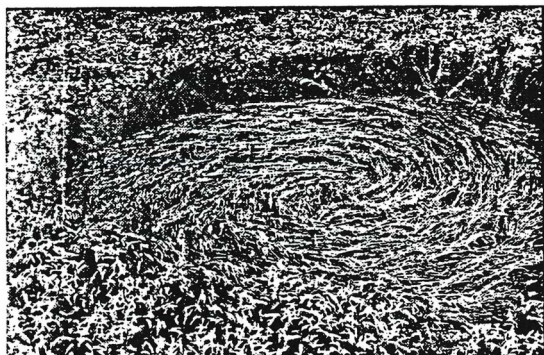
Meteorologerna har länge vetat att det kan bildas virvelvindar på läsidan av fristående kullar, men den cirkel som Ray Barnes såg skapas låg på vindsidan.

Det förklarar Terence Meaden med att samspillet mellan landskap och vindens hastighet har skapat grunden för en helt ny form av virvelvind.

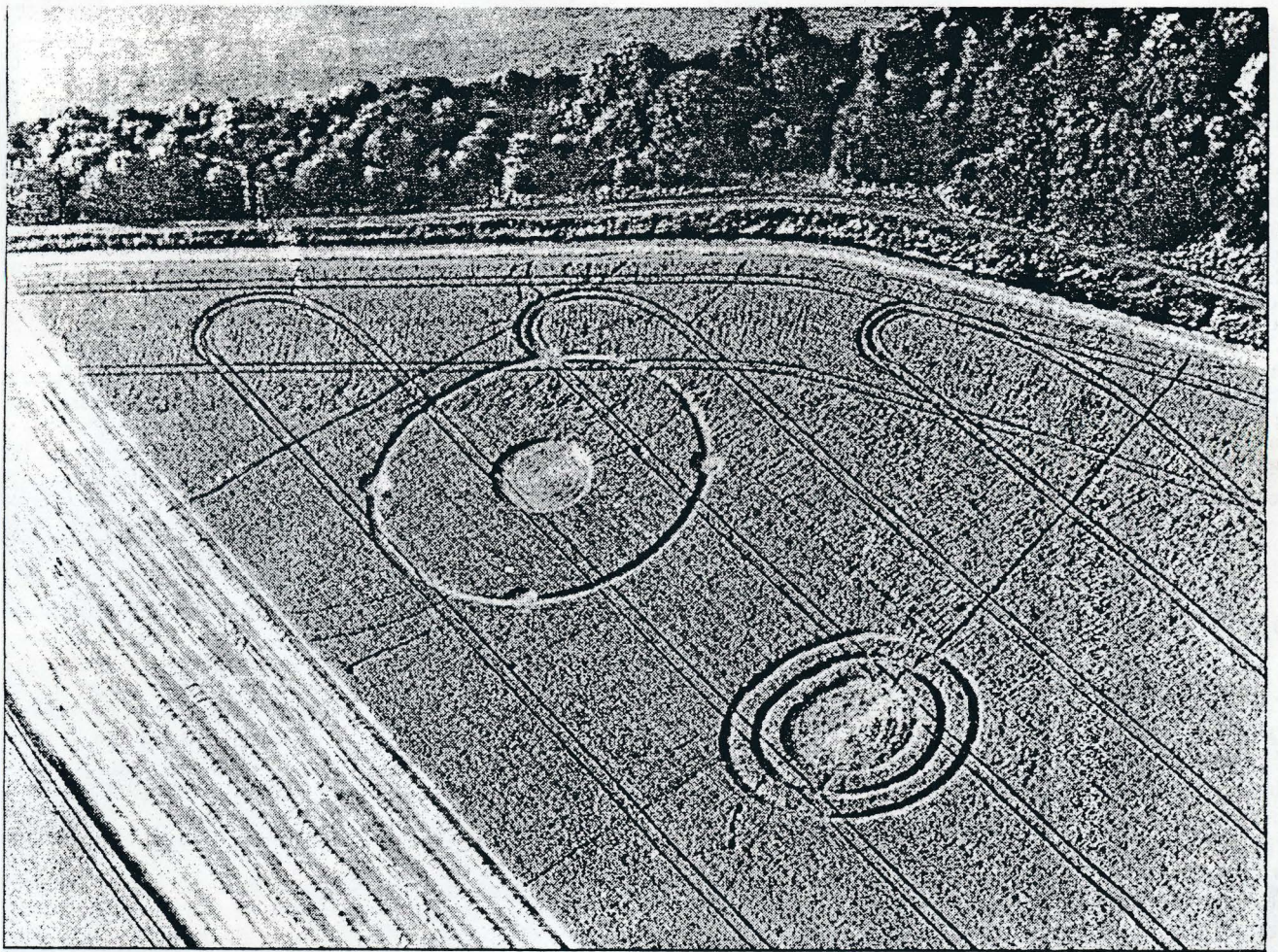
Andra forskare är skeptiska till hela teorin om virvelvindar. De pekar på att cirkelarna allihop är mycket fina. Kanterna är alldeles skarpa. De utesluter att cirkelarna skapats av en virvelvind, därför att övergången från den nedtryckta säden till den orörda är alltför tvär.

Här föreslår Meaden att de skarpa kanterna kanske uppstår därför att luften i

Av Michael Trangbæk. Foto: IFOT/Bloomsbury/Sipa Press

Illustrerad Vetenskap nr 4/90

Av okänd anledning finns cirkarna bara där, på fälten och i odlingarna i Sydengland, oftast efter en natt och utan att någon har sett något. Från luften bildar rundlarna dekorativa mönster (ovan). Gränserna är skarpa och grädan utanför rundeln står oskadd och upprätt (nedan i v). Stråna är tillplattade men sällan bruina, ibland har de dock brutits i rundelns absoluta mittpunkt (nedan i h).
Bilder ur boken Circular Evidence/Bloomsbury

virveln har joniserats. Han anser det för mycket sannolikt att en kraftigt elektriskt laddad roterande luftmassa kan forma de mystiska cirkarna.

Terence Meadens teorier har fått en svensk fysiker att föreslå att man kanske är nära att finna förklaringen till ett annat gåtfullt naturfenomen: klotblixarna.

Sedan forskningen om cirkarna på allvar tog fart 1980 har forskarna fått vetenskap om inte mindre än 600 cirklar bara i England. Av dessa 600 har 250 skapats under loppet av 1989.

Även i andra delar av världen har det nu dykt upp cirklar på fälten. Trots att det fortfarande är i England de flesta finns, har man i dag rapporter om fenomenet från bland annat Sovjetunionen, Japan, Australien, Nya Zeeland och Kanada.

Ringarna bildas i närheten av forntidsmonument

I England koncentrerar sig fynden till områdena Hampshire och Wiltshire, som också rymmer de gåtfulla stensättningarna Stonehenge och Avebury. Den 4 000 år gamla Silbury Hill ligger också i området. Med sina 40 meter är den den största av människan skapade kullen i världen. Det

är ingen som vet varför den tillkommit, men det måste ha tagit flera tusen människor många år att bygga den.

Elektronikingenjören Pat Delgado och deckarförfattaren Colin Andrews har bildat en annan forskningsgrupp, som också arbetar intensivt på att finna förklaringen på cirkarna, men denna grupp lutar i motsats till Terence Meaden mer åt en förklaring från rymden.

De förklarar de vackra cirkelformerna med en form av kommunikation från en hittills okänd intelligens – kanske lämnad av besökande flygande tefat som på detta enkla sätt tilldrar sig uppmärksamhet. Samtidigt refererar de till två vittnen som har upplevt mystiska saker i samband med ringarnas uppdykande. Bilar har stannat, strömmen har brutits och människor har sett mystiska ljus sväva runt i natten.

Vad orsaken än må vara till att ringarna uppstår och hur oeniga de olika forskarna på området än är, så är det svårt att komma förbi att dessa cirklar är mycket fascinerande och vackra. De skapar exakta geometriska formationer i skarpt avgränsade områden.

Cirkarna skapar alla möjliga ringsystem. En del ligger helt ensamma och iso-

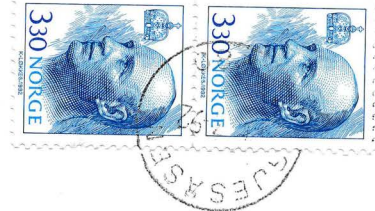
lerade. Andra har ringar utanför. I ett enkelt fall skapades en form som påminde om ett keltiskt kors. Här var fyra mindre ringar förbundna med en större cirkel.

Människor kan omöjligen ha skapat ringarna

En del har ansett att cirkarna måste ha gjorts av människor. Men det har ännu inte varit möjligt att finna bevis i närheten av de många cirkarna. Varken i form av avtryck eller förstörda grödor. Inte ens inne i cirkarna.

Oftast går det ut över vete och korn, och även om stråna effektivt sopas ned och trycks mot marken, så bryts de inte av. De behåller markförbindelsen och fortsätter att växa och mognar alldeles före skörden.

Andra har försökt att förklara fenomenet med att det har varit en helikopter i farten. Men det avvisas kategoriskt av en överstelöjtnant Edgecombe vid det brittiska flygvapnet. Till vardags sysslar han med att ta emot klagomål från landsmän, vars grödor skadats av t ex helikoptrar på övning. Han säger att en helikopter aldrig skulle kunna skapa ringar med så skarpa kanter. Normalt gör helikoptrarna oftast gropliknande avtryck. □

Avsender: SOLAR, Postboks 132, N-2280 Gjesås

WISDOM FROM SPACE

When the history of our galaxy is written, and I think it may already have been, if the planet Earth gets mentioned at all, it won't be because its inhabitants visited their own moon. The first step, like a newborn's first cry, would be automatically assumed. What will be worth recording is what kind of civilization we earthlings created and whether or not ventured out to other parts of the Galaxy. Were we wonders? Human history so far indicates we are indeed.

It's human nature to stretch, to go, to see, to understand. Exploration is not a choice really, it's an imperative.

Astronaut
Michael Collins
USA

Looking outward to the blackness of space, sprinkled with the glory of a universe of lights, I saw majesty - but no welcome. Below was a welcoming planet. There, contained in the thin, moving, incredibly fragile shell of the biosphere is everything that is dear to you, all the human drama and comedy. That's where life is; that's where all the good stuff is.

Astronaut
Loren Acton
USA

My view of our planet was a glimpse of divinity.

Edgar Mitchell
USA